

การศึกษาสภาพการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อยในอำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

A study of finishing pig of small farmers in Mueang district,
Nakhon Si Thammarat province

นางสาวกาญจนา ให้นุช

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสัตวศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ปีการศึกษา 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการพิเศษ

การศึกษาสภาพการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อยในอำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

A study of finishing pig of small farmers in Mueang district,
Nakhon Si Thammarat province

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (สัตวศาสตร์)

ปีการศึกษา 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการพิเศษ ปีการศึกษา 2563

รับที่...../.....

งานทะเบียนและประมวลผล

การศึกษาสภาพการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อยในอำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

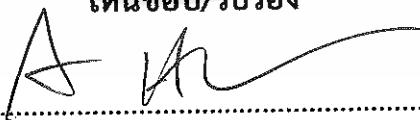
A study of finishing pig of small farmers in Mueang district,
Nakhon Si Thammarat province

ผู้จัดทำ

นางสาวกาญจนา ให้นำช

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสัตวศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

เห็นชอบ/รับรอง

(อาจารย์สมพร นพแก้ว)

อาจารย์ที่ปรึกษา

โครงการพิเศษนี้ เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

การศึกษาสภาพการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อยในอำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยทำการเก็บข้อมูลศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 ราย เพื่อศึกษาสภาพ พื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม สภาพการเลี้ยงสุกรขุนโดยทั่วไป ความคิดเห็นของเกษตรกร ปัญหา อุปสรรคที่พบ และคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกรขุน เครื่องมือที่ใช้เก็บ ข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows อธิบายผล การศึกษาโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 58 ปี จบชั้น ประถมศึกษา มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 5 คน มีจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกรเฉลี่ย 2 คน เลี้ยงสุกร ขุนเป็นอาชีพหลัก มีที่ดินถือครองเฉลี่ย 8.28 ไร่ เกษตรกร 3 ใน 4 ใช้เงินทุนส่วนตัว และมีรายได้จาก การเลี้ยงสุกรขุนเฉลี่ย 23,588.33 บาทต่อเดือน มีรายจ่ายจากการเลี้ยงสุกรขุนเฉลี่ย 11,599.17 บาท ต่อเดือน ส่วนกรณีจ้างแรงงานมีค่าจ้างเฉลี่ย 10,900.00 บาทต่อเดือน

เกษตรกรมีประสบการณ์การเลี้ยงสุกรขุนเฉลี่ย 17.56 ปี ส่วนใหญ่เลี้ยงสุกร 3 สายพันธุ์ โดย เลี้ยงสุกรแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกสุกรในการขุน อาหารที่ใช้เป็นอาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ด ให้โดยการดัก อาหารด้วยมือ ซึ่งเกษตรกรใช้น้ำบ่อในการเลี้ยงสุกร ชายสุกรขุนแบบเหมาเป็นรุ่นอายุ มีการจัดส่ง สุกรในช่วงเช้า มีการใช้น้ำสกัดชีวภาพฉีดพ่นบริเวณโรงเรือน เกษตรกรเกือบทั้งหมดมีการทำวัคซีน ป้องกันโรค หากสุกรเจ็บป่วยเกษตรกรจะศึกษาและรักษาสุกรด้วยตนเอง

ด้านความคิดเห็นของเกษตรกร ได้แก่ ด้านพื้นที่การเลี้ยง เกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับ มากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.68 ด้านการจำหน่ายและผลตอบแทน เกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับ มาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.36 ด้านความยั่งยืนของการเลี้ยงสุกรขุน เกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับ มาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.71 ด้านการจัดการและการสุขาภิบาล เกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับปาน กลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.09 ด้านอุปกรณ์การเลี้ยง เกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่า คะแนนเฉลี่ย 2.87 ด้านเงินทุน เกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับน้อย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.09 และ ด้านการบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐ เกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.43

ปัญหา และอุปสรรคที่พบจากการเลี้ยงสุกรขุน ได้แก่ ปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิต พบ เรื่องราคาผันผวน ร้อยละ 35.80 ปัญหาด้านปัจจัยการผลิต พบเรื่องราคาอาหารสูง ร้อยละ 31.30 ปัญหาด้านโรคที่เกิดในสุกร พบเรื่องโรคท้องเสีย ร้อยละ 6.00 ปัญหาด้านพื้นที่การเลี้ยง พบเรื่อง กระแสไฟฟ้าขัดข้องบ่อย ร้อยละ 4.50 ส่วนคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยง สุกรขุน พบว่าเกษตรกรได้รับคำแนะนำเรื่องการใช้ยาและวัคซีน ร้อยละ 7.50

คำนิยม

การจัดทำโครงการพิเศษนี้ สามารถประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือ และความอนุเคราะห์จากอาจารย์สมพร นพเกื้อ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ ที่ได้เสียสละเวลาในการให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณ คุณสมบูรณ์ เกิดขำ คุณไกรรรา เข้มแดง ที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการลงพื้นที่สำรวจ ตลอดจนเกษตรกรที่อนุเคราะห์ให้ข้อมูลจนการสำรวจสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณมารดา ครอบครัว เป็นอย่างสูงที่ให้กำลังใจ และสนับสนุนด้านการศึกษามาตลอด และขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนที่ให้คำแนะนำและกำลังใจ ทำให้โครงการพิเศษเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

กาญจนา ใหนูช
สิงหาคม 2563

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนิยม	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
สารบัญภาพ	จ
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
ตรวจเอกสาร	3
วิธีการศึกษา	13
ผลการศึกษา	17
สรุปผลการศึกษา	40
เอกสารอ้างอิง	44
ภาคผนวก	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงการกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา	14
2 สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย	19
3 ประสิทธิภาพ และรูปแบบการผลิตสุกรขุน	24
4 การจัดการอาหาร น้ำ ระบบการขาย และการดูแลสุขภาพ	26
5 การจัดการมูล และสุกรตายระหว่างเลี้ยง	28
6 โรค และการป้องกันโรคของเกษตรกร	29
7 ความคิดเห็นการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย	32
8 ปัญหา และอุปสรรคที่พบจากการเลี้ยงสุกรขุน	38
9 คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกรขุน	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 สุกรพันธุ์ดุร็อกเจอร์ซี่ (Duroc jersey)	3
2 สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ (Large white)	4
3 สุกรพันธุ์แลนด์เรซ (Landrace)	5
4 สุกรพื้นเมืองพันธุ์ไหหลำ	5
ภาพผนวกที่	
ข. 1 ผลการตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมวิชาการด้วยระบบอักษรวิสุทธิ	55

คำนำ

ปัจจุบันคนไทยบริโภคแหล่งโปรตีนจากเนื้อสุกรเป็นส่วนใหญ่ ทำให้มีความต้องการบริโภคในปริมาณที่สูงถึง 114.21 ล้านตัน แต่การผลิตสุกรเพื่อการบริโภคยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ส่งผลให้ราคาจำหน่ายเนื้อสุกรในท้องตลาดสูง ซึ่งจากราคาจำหน่ายที่สูงนี้ เป็นสิ่งจูงใจให้เกษตรกรหันมาเลี้ยงสุกรกันมากขึ้น ตั้งแต่เลี้ยงในระดับครัวเรือน ไปจนถึงอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ทำให้ประเทศไทยมีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร 180,606 ราย และมีจำนวนสุกรมากถึง 10,191,784 ตัว ภาคกลางเป็นพื้นที่ที่เลี้ยงสุกรมากที่สุดจำนวน 5,007,371 ตัว รองลงมาเป็นภาคเหนือ 2,185,640 ตัว ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1,998,644 ตัว และภาคใต้ 1,000,129 ตัว แหล่งที่ผลิตสุกรขุนมากที่สุด คือ ราชบุรี, ชลบุรี, ลพบุรี, กำแพงเพชร และพัทลุง ตามลำดับ ส่วนใหญ่เกษตรกรเลี้ยงสุกร 1-50 ตัว ถึงร้อยละ 93.57 และมีเพียงร้อยละ 0.14 เท่านั้นที่เลี้ยงสุกรมากกว่า 5,000 ตัว ในส่วนของภาคใต้แหล่งที่มีการเลี้ยงสุกรขุนมากที่สุดคือ พัทลุง 369,469 ตัว, นครศรีธรรมราช 196,592 ตัว, สงขลา 111,774 ตัว และสุราษฎร์ธานี 109,070 ตัว ตามลำดับ และมีเกษตรกรผู้เลี้ยงมากถึง 20,435 ราย (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์, 2560)

จากจำนวนสุกรในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่กล่าวไปข้างต้น มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรจำนวน 6,234 ราย จาก 23 อำเภอ อำเภอที่มีสุกรมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ อำเภอสิชล, อำเภอท่าศาลา, อำเภอเมือง, อำเภออ่อนพิบูลย์ และอำเภอทุ่งสง ตามลำดับ โดยอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ มีจำนวนสุกร 17,109 ตัว มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุน จำนวน 172 ครัวเรือน ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 3 ทำการศึกษาเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนรายย่อยจำนวน 120 ราย แบ่งออกเป็น 13 ตำบล คือ ตำบลท่าไร่, ตำบลปากนคร, ตำบลนาทราย, ตำบลกำแพงเขา, ตำบลไชยมนตรี, ตำบลมะม่วงสองต้น, ตำบลนาเคียน, ตำบลท่าจั่ว, ตำบลโพธิ์เสด็จ, ตำบลบางจาก, ตำบลปากพูน, ตำบลท่าซัก และตำบลท่าเรือ (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครศรีธรรมราช, 2560; สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ, 2557)

ดังนั้น จึงทำการสำรวจเพื่อศึกษาข้อมูลสภาพการเลี้ยงสุกรขุนโดยทั่วไป สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ทางสังคม เพื่อรับรู้ถึงปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชและแนวทางพัฒนาศักยภาพการผลิต และคุณภาพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย
2. เพื่อศึกษาสภาพการเลี้ยงสุกรขุนโดยทั่วไป
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย
4. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคที่พบ และคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับการเลี้ยงสุกรขุน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย
2. ทราบสภาพการเลี้ยงสุกรขุนโดยทั่วไป
3. ทราบความคิดเห็นการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย ซึ่งสามารถนำไปปรับปรุงการเลี้ยงสุกรขุนได้
4. สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันปัญหา แก้ปัญหา อุปสรรคและปรับปรุงการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรวจเอกสาร

สุกรเป็นสัตว์ที่ให้เนื้อไว้ใช้บริโภคที่สำคัญมากประเภทหนึ่ง มีการเลี้ยงกันอยู่ทั่วไป ทั้งนี้ เพราะสุกรเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่าย มีความซับซ้อนไม่มาก ใช้เวลาในการเลี้ยงน้อย กินอาหารได้สารพัดอย่าง ขยายพันธุ์ได้รวดเร็ว เมื่อสุกรมีน้ำหนัก 90-100 กิโลกรัม ก็สามารถขายส่งตลาดได้ การเลี้ยงสุกรจึงเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่ทำรายได้ให้เกษตรกร (สินชัย, 2537)

พันธุ์สุกรที่นิยมเลี้ยง

1. สุกรพันธุ์ดูโรคเจอร์ซี่ (Duroc jersey)

เป็นสุกรพันธุ์พื้นเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกา มีลำตัวสีแดง ต่อมาได้มีการคัดเลือกและปรับปรุงพันธุ์ขึ้นที่รัฐนิวยอร์กและรัฐนิวเจอร์ซี่ โดยที่รัฐนิวยอร์กเรียกสุกรพันธุ์ที่ปรับปรุงใหม่นี้ว่าพันธุ์ดูโรค ส่วนที่รัฐนิวเจอร์ซี่เรียกว่าพันธุ์เจอร์ซี่แดง ในเวลาต่อมาได้เรียกชื่อรวมกันว่า ดูโรคเจอร์ซี่ จนถึงปัจจุบัน

ลักษณะประจำพันธุ์ของสุกรพันธุ์นี้ คือ ลำตัวสีแดงหรือแดงเข้ม ความเข้มของสีมีความแปรผันจากสีน้ำตาลเข้มลงมาจนถึงสีน้ำตาลอ่อนเกือบจะคล้ายสีทอง ใบหูมีขนาดเล็กตั้งเฉียงไปข้างหน้า ปลายหูพับปรกเล็กน้อย ลำตัวสั้น สันหลังโค้งหนา ใบหน้าสั้น ให้ลูกไม่ตก หัวมีขนาดปานกลาง หน้ายาวพอประมาณ สะโพกกลมใหญ่เด่นชัด ความยาวลำตัวสั้นกว่าสุกรพันธุ์ลาจไวท์และแลนด์เรซ แต่มีลำตัวที่หนากว่าและมีหลังโค้งมากกว่าพันธุ์ทั้งสอง บึกบึนแข็งแรง ทนต่อสภาพแวดล้อมได้ดี เป็นสุกรพันธุ์เนื้อ มีคุณภาพซากที่ดีมากพันธุ์หนึ่ง

เนื่องจากสุกรพันธุ์ดูโรคเจอร์ซี่เป็นพันธุ์ที่มีการเจริญเติบโตเร็ว ขุนให้อ้วนง่าย และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี จึงนิยมใช้เป็นพ่อพันธุ์ผสมข้ามพันธุ์กับสุกรพันธุ์ลูกผสมเพื่อผลิตลูกสุกร 3 สายเลือดสำหรับเลี้ยงเป็นสุกรขุนส่งตลาด

ภาพที่ 1 สุกรพันธุ์ดูโรคเจอร์ซี่ (Duroc jersey)

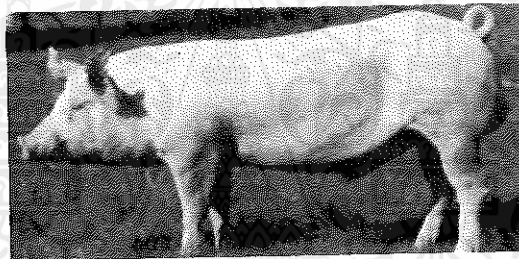
ที่มา: Liezel (2013)

2. สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ (Large white)

เป็นสุกรพันธุ์แท้ที่เกิดจากการผสมข้ามสายพันธุ์ระหว่างสุกรพันธุ์ไคเคสเตอร์ ซึ่งเป็นสุกรพันธุ์สีขาวกับสุกรพันธุ์ยอร์กเชียร์ซึ่งเป็นสุกรพันธุ์พื้นเมืองของเมืองยอร์กเชียร์ ประเทศอังกฤษ จัดเป็นพันธุ์สุกรที่ดี มีชื่อเสียง และนิยมเลี้ยงกันมากที่สุดพันธุ์หนึ่งในหลายๆ ประเทศ

ลักษณะประจำพันธุ์ คือ มีขนาดรูปร่างใหญ่ ลำตัวยาวลึก สีขาวแต่อาจมีจุดสีดำบ้าง ตัว หูตั้ง หลังตรง ใบหน้าคล้ายจาน หัวโตปานกลาง ไหล่หนาแข็งแรง หลังและบริเวณสะเอวแคบ ขาแข็งแรง หางยาว

สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์เป็นที่นิยมเลี้ยงกันมากที่สุดในประเทศไทย มีจุดเด่น คือ เลี้ยงง่ายปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศของประเทศไทยได้เป็นอย่างดี เพศเมียให้ลูกตกประมาณ 10-15 ตัวต่อครอก เลี้ยงลูกเก่ง ให้ลูกทน 8-10 ครอก เป็นพันธุ์ที่มีการเจริญเติบโตเร็ว มีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อสูง โตและเพิ่มน้ำหนักได้ประมาณวันละ 0.7 กิโลกรัมโดยเฉลี่ย สามารถเจริญเติบโตมีน้ำหนักมากถึง 100 กิโลกรัม ในระยะเวลาเพียง 5-6 เดือน

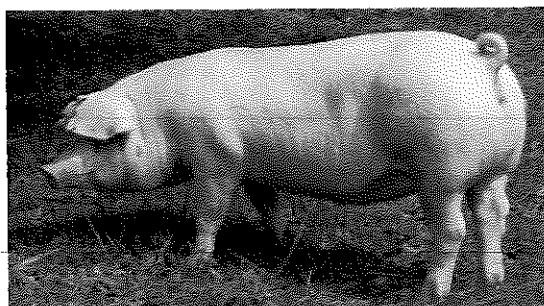
ภาพที่ 2 สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ (Large white)

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาสุกร (2560)

3. สุกรพันธุ์แลนดรีซ (Landrace)

เป็นสุกรพันธุ์ลูกผสมที่เกิดจากพันธุ์ลาร์จไวท์กับสุกรพันธุ์พื้นเมืองประเทศเดนมาร์ก และได้รับการปรับปรุงพันธุ์จนเป็นพันธุ์แท้พันธุ์หนึ่งที่มีชื่อเสียงในด้านการเจริญเติบโตไม่แพ้พันธุ์ลาร์จไวท์ และเป็นพันธุ์ที่นิยมเลี้ยงกันมากในหลายๆ ประเทศเช่นเดียวกัน

ลักษณะประจำพันธุ์ คือ ลำตัวยาว มีสีขาวตลอดทั้งลำตัว หูปรกยาว หัวเล็ก จมูกยาว ลำตัวค่อนข้างลึก หลังตรง สะโพกหนาใหญ่เด่นชัด ใบหน้าแคบ ช่วงขาสั้นและเตี้ยกว่าพันธุ์ลาร์จไวท์ ให้เนื้อเบคอนที่มีคุณภาพดี จุดเด่นของสุกรพันธุ์นี้ คือ เป็นสุกรที่มีลำตัวยาวกว่าพันธุ์อื่นๆ เพราะมีซี่โครงมากกว่าสุกรพันธุ์อื่น 1-2 ซี่ (มีซี่โครง 16-17 ซี่) ให้ลูกตกประมาณ 10-12 ตัวต่อครอก เลี้ยงลูกเก่ง แต่พันธุ์นี้มีชื่อเสียง คือ มีกระดูกขาอ่อนซี่เล็ก ซึ่งมักทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับขา หรือข้อเท้าอ่อนอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามสุกรพันธุ์แลนดรีซนี้มีการเจริญเติบโตเร็ว มีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหารดี ให้คุณภาพซากที่ดี มีเนื้อแดงสูง และมีมันน้อย ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดในปัจจุบัน เช่นเดียวกับพันธุ์ลาร์จไวท์ (บรรคักดิ์, 2549)

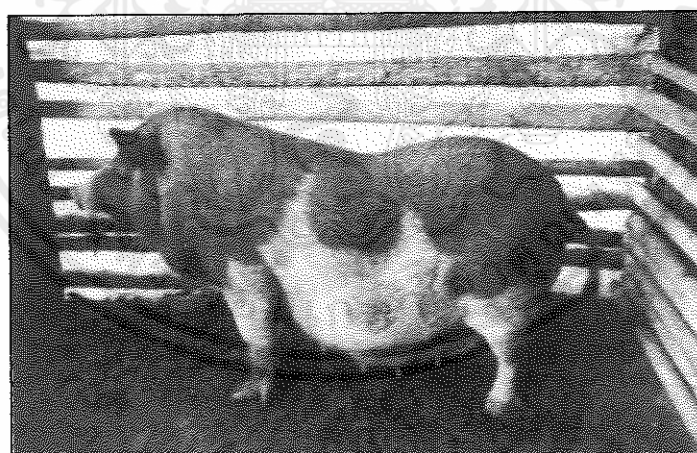

ภาพที่ 3 สุกรพันธุ์แลนด์เรซ (Landrace)

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาสุกร (2560)

4. สุกรพื้นเมืองพันธุ์ไหหลำ

เป็นสุกรพันธุ์พื้นเมือง มีถิ่นกำเนิดทางตอนใต้ของประเทศจีน ลักษณะทั่วไป คือ มีลำตัวสีดำ ท้องขาว สีดำมักเข้มบริเวณหัวไหล่และบั้นท้าย หัวไม่โตจนเกินไป จมูกยาวแอนขึ้นเล็กน้อย คางย้อย ไหล่กว้าง หลังแอน สะโพกเล็ก ขาและข้อเท้าอ่อน มีอัตราการเจริญเติบโตและการสืบพันธุ์ได้ดีกว่าสุกรพันธุ์พื้นเมืองอื่นๆ ขนาดโตเต็มที่ตัวผู้มีน้ำหนัก 115-140 กิโลกรัม ตัวเมียมีน้ำหนัก 90-115 กิโลกรัม นิยมเลี้ยงตามภาคกลางและภาคใต้ของประเทศไทย (สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์, 2556; สัมฤทธิ์และคณะ, 2548)

ภาพที่ 4 สุกรพื้นเมืองพันธุ์ไหหลำ

ที่มา: สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ (2556)

สุกรลูกผสมที่เหมาะสมในการเลี้ยงสุกรขุน

การเลี้ยงสุกรพันธุ์แท้พันธุ์ใดพันธุ์หนึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ดังนั้นจึงนิยมนำพันธุ์แท้มาผสมข้ามสายพันธุ์เพื่อให้ลูกที่เกิดมามีการเจริญเติบโต ความแข็งแรง ดีกว่าค่าเฉลี่ยของการให้ผลผลิตจากพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ที่ให้กำเนิด สุกรลูกผสมสองสายพันธุ์ สามสายพันธุ์ หรือสี่สายพันธุ์สามารถนำมาใช้เป็นสุกรขุนได้เช่นกัน แต่สากลนิยมทั่วไปมักใช้สุกรลูกผสมสามสายพันธุ์เป็นสุกรขุน คือ ดุริอคเจอร์ซี่ x แลนด์เรซ – ลาร์จไวท์ โดยใช้แม่สองสายพันธุ์ คือ แลนด์เรซ x ลาร์จไวท์ หรือ ลาร์จไวท์ – แลนด์เรซ ซึ่งถือว่าเป็นสายแม่พันธุ์ที่มีคุณสมบัติการผลิตลูกดีที่สุดในส่วนพ่อพันธุ์สุดท้ายจะใช้พ่อพันธุ์แท้เป็นพันธุ์ดุริอคเจอร์ซี่ หรืออีกทางเลือกคือใช้พ่อพันธุ์แท้ เช่น ดุริอคเจอร์ซี่ ลาร์จไวท์ แลนด์เรซ ผสมกับแม่พันธุ์แท้ พันธุ์แลนด์เรซ ลาร์จไวท์ ดุริอคเจอร์ซี่ จะได้ลูกผสมสองสายพันธุ์ใช้เป็นสุกรขุนได้ ซึ่งการใช้สุกรขุนสองสายพันธุ์ ใช้ในกรณีที่เราแม่พันธุ์แท้อยู่แล้ว สุกรสองสายพันธุ์สามารถใช้เป็นสุกรขุนได้เป็นอย่างดี จะขึ้นอยู่กับพ่อสุดท้าย ถ้าเป็นพ่อพันธุ์ดุริอคเจอร์ซี่ มักจะให้ลูกสองสายพันธุ์ที่แข็งแรงกว่า อย่างไรก็ตามการผลิตสุกรสองสายพันธุ์ จะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงกว่าสุกรลูกผสมสามสายพันธุ์ เนื่องจากแม่สุกรพันธุ์จัดหาเข้ามาในราคาแพงและมักจะอ่อนแอกว่าแม่สุกรลูกผสมสองสายพันธุ์ (สัมฤทธิ์ และคณะ, 2548)

ระบบการเลี้ยงสุกรขุน

ระบบการผลิตสุกรขุน ในการเลี้ยงสุกรขุนนั้นพอจะแบ่งระบบการผลิต ออกเป็น 3 แบบใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

1. ระบบเข้าหมด-ออกหมดทั้งโรงเรือน (all in-all out) นั่นก็คือ ภายในโรงเรือนเดียวกันจะมีการจัดการให้สุกรเข้าเลี้ยงพร้อมกันทั้งหมด และเมื่อครบกำหนดส่งออกก็จะขายสุกรออกไปพร้อมกันทั้งหมด ซึ่งจะทำให้เกิดความสะอาดในด้านการจัดการ การให้อาหาร และการควบคุมป้องกันโรค
2. ระบบการผลิตเป็นรายสัปดาห์ (weekly system basis) จากความรู้เกี่ยวกับสรีระวิทยาการเจริญเติบโตของสุกร ก็จะทำให้เราสามารถที่จะวางแผนระบบการผลิตและการควบคุมการผลิตเป็นรายสัปดาห์ เช่น ถ้าเราเลี้ยงสุกรขุนจากน้ำหนัก 15 กิโลกรัมไปจนถึงขาย (น้ำหนักตัว 100 กิโลกรัม) จะต้องใช้เวลาเลี้ยงเฉลี่ยประมาณ 22 สัปดาห์ ทั้งนี้ไม่ว่าเราจะเริ่มเลี้ยงสุกรขุนจากน้ำหนักตัวเท่าไรก็ตาม ก็จะต้องส่งขายสุกรขุนเมื่อได้น้ำหนัก 100 กิโลกรัม ซึ่งสุกรควรจะมีอายุเฉลี่ยไม่เกิน 30 สัปดาห์

3. ระบบโรงเรือนและรอบการผลิต

3.1 ในฟาร์มขนาดใหญ่ ที่มีปริมาณการผลิตมากๆ ที่สามารถจัดระบบการผลิตได้อย่างต่อเนื่อง ก็จะสามารถควบคุมการผลิตโดยวิธีการทั้งข้อ 1 และ 2 ดังนี้

ถ้าเลี้ยงสุกรจากน้ำหนัก	15 กิโลกรัม จนถึงขาย
เวลาที่ใช้เลี้ยง	22 สัปดาห์
เวลาที่ใช้ขาย	1 สัปดาห์
เวลาทำความสะอาดและพักโรงเรือน	1 สัปดาห์
รวมใช้เวลาทั้งหมด	24 สัปดาห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเห็นว่าเวลาที่ใช้ในการผลิตจริงๆ 22 สัปดาห์ แต่ก็ยังจำเป็นที่จะต้องสำรองพื้นที่ไว้อีก 2 สัปดาห์ เพื่อการรอขายและทำความสะอาด ดังนั้นพื้นที่ที่ต้องการใน 1 รอบการผลิตจะต้องเป็น 24 รุ่น หรือ 1 รอบการผลิตใช้เวลา 24 สัปดาห์ต่อโรงเรือน

3.2 ในฟาร์มขนาดเล็ก ซึ่งไม่สามารถจัดระบบการผลิตเป็นแบบต่อเนื่องได้ เช่น มีเพียง 5 โรงเรือน ก็ต้องควบคุมให้การจัดการเป็นระบบเข้าหมด-ออกหมด ตามข้อ 1 แต่ภายใน 1 โรงเรือนก็ยังคงควบคุมการผลิตเป็นสัปดาห์เพียงแต่การผลิตและการขายไม่ได้ต่อเนื่องกันเป็นสัปดาห์เหมือนฟาร์มขนาดใหญ่ที่จัดให้มีการรับลูกสุกรและการขายสุกรเนื้อได้ทุกสัปดาห์ (สุทัศน์, 2554)

การจัดการสุกรขุน

เพื่อให้การเลี้ยงสุกรขุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้สุกรที่เติบโตดีตามพันธุกรรม และเกิดการเสียหายน้อยที่สุด จัดการตามขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สถานที่และพื้นที่ต่อตัว

ควรมีคอกหรือโรงเรือนสำหรับเลี้ยงดูจัดการสุกรขุน แยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ และควรจัดตามรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การเตรียมคอกหรือโรงเรือนก่อนรับเข้าเลี้ยง ย้ายสุกรรุ่นเก่าที่ครบอายุขาย แต่น้ำหนักไม่ได้มาตรฐานออกขายหรือย้ายไปรวมคอกเลี้ยงในโรงเรือนใหม่เพื่อความสะดวกในการทำ ความสะอาด เตรียมโรงเรือนไว้รับเลี้ยงสุกรรุ่นใหม่ พ่นล้างทำความสะอาดทุกซอกทุกมุม รวมทั้งอุปกรณ์ให้น้ำและอาหาร แล้วทิ้งไว้ให้แห้ง จากนั้นตรวจเช็คซ่อมแซมคอกและอุปกรณ์ใช้งานให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน พ่นฆ่าเชื้อด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อออกฤทธิ์กว้างทำลายเชื้อไวรัส แบคทีเรีย และเชื้อราได้ดีที่มีคุณสมบัติจับเกาะบนพื้นผิวได้นาน

1.2 พื้นที่ต่อตัวที่ใช้เลี้ยง หากพิจารณาตามรูปแบบการเลี้ยงสุกรในช่วงขุน ซึ่งโดยทั่วไปจะแนะนำให้เลี้ยงที่อายุเริ่มต้น 10 สัปดาห์ ไปจนถึงอายุและน้ำหนักขุนขายได้ (100-110 กิโลกรัม) พื้นที่ต่อตัวที่เหมาะสมควรอยู่ที่อย่างน้อย 1.2 ตารางเมตรต่อตัว จำนวนตัวที่ใส่ ต่อคอก 20-25 ตัว

1.3 ช่วงอายุสุกรที่เลี้ยงอยู่ในโรงเรือนสุกรขุน สุกรที่ย้ายจากโรงเรือนอนุบาลเข้าเลี้ยงในโรงเรือนรุ่นขุน จะอยู่ในโรงเรือนตั้งแต่อายุ 10 สัปดาห์ ไปจนถึงประมาณ 23-24 สัปดาห์

2. น้ำ

2.1 ตรวจเช็คสภาพอุปกรณ์การให้น้ำ อุปกรณ์ดังกล่าวควรอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน สุกรสามารถกินและเล่นได้อย่างสะดวกตลอดช่วงของการเลี้ยงดู

2.2 คุณภาพน้ำ ต้องตรวจเช็คคุณภาพน้ำที่จะให้แก่สุกรต้องมีคุณภาพและความสะอาดอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม

2.3 อัตราไหลของน้ำ และปริมาณจับน้ำ แนะนำว่าอัตราไหลของน้ำจากจับน้ำควรจะอยู่ที่ 1-2 ลิตรต่อนาที จำนวนจับน้ำใช้ 3-4 หัวจับต่อคอก โดยมีระดับความสูงหลายระดับตามความเหมาะสมของอายุ

2.4 เทคนิคบางประการในการใช้จับน้ำในช่วง 2-3 ชั่วโมงแรกของการรับเข้า ควรกดจับน้ำให้ไหลหรือพุ่งออกมาเพื่อให้สุกรกินและเล่นผ่อนคลายความเครียดจากการย้ายและการรวมคอก

3. อาหาร

3.1 คุณค่าอาหารควรเลือกให้อาหารที่มีคุณค่าทางพลังงาน โปรตีน กรดอะมิโน ที่สำคัญรวมถึงวิตามิน แร่ธาตุครบตามความต้องการของสุกรในช่วงรุ่นและขุน

3.2 คุณภาพของอาหาร ต้องสดใหม่ปราศจากการปนเปื้อนของเชื้อโรค เชื้อรา รวมทั้งมีความน่ากินสูง

3.3 รูปแบบของอาหารที่ให้ การให้อาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ดจะช่วยเรื่องปริมาณการกินได้ของสุกร และประสิทธิภาพการให้อาหารจะดีกว่ารูปแบบอื่น

3.4 อุปกรณ์การให้อาหาร ต้องตรวจสอบแซมให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และผ่านการทำความสะอาดอย่างดีก่อนการนำสุกรเข้าเลี้ยง (ฝ่ายบริการวิชาการอาหารสัตว์, 2548)

การให้อาหารสุกรขุน

อาหารที่จะให้แก่สุกรจะต้องให้ตามความต้องการของแต่ละระยะการเจริญเติบโต เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของขนาด อายุของสุกร และเป็นการประหยัดต้นทุนค่าอาหาร วิธีการให้อาหารสุกรขุน โดยปกติมี 2 แบบ คือ

1. การให้อาหารแบบจำกัด

เป็นวิธีการให้อาหารแก่สุกร โดยจำกัดปริมาณอาหารที่ให้กิน อาจให้โดยการให้กินเป็นเวลา วันละเวลา หรือ 2 เวลา แล้วแต่ผู้เลี้ยงจะกำหนด ทว่าไปก็จะให้วันละ 2 เวลา คือ เช้าและเย็น ปริมาณอาหารที่จะกินขึ้นอยู่กับขนาดน้ำหนักของสุกร ได้แก่

สุกรหย่านมถึง 30 กิโลกรัม กินเฉลี่ยวันละ 1-1.5 กิโลกรัม
 สุกรน้ำหนัก 30-60 กิโลกรัม กินเฉลี่ยวันละ 1.5-2.0 กิโลกรัม
 สุกรน้ำหนัก 60-90 กิโลกรัม กินเฉลี่ยวันละ 2.0-2.2 กิโลกรัม

2. การให้อาหารแบบเต็มที่

เป็นการปล่อยให้สุกรกินอาหารเองได้ตลอดเวลา จากอาหารที่ใส่ไว้ในรางอาหาร วิธีนี้จะต้องระมัดระวังคอยเอาใจใส่ ตรวจสอบดูอาหารที่เหลือค้างในรางอาหาร เพราะหากเปียกชื้นก็จะเกิดปัญหาเชื้อราได้ โดยปกติสุกรหย่านมจนถึงน้ำหนัก 30 กิโลกรัม จะให้กินอาหารอย่างเต็มที่ เพื่อให้มีการเจริญเติบโตและพัฒนาโครงสร้างของร่างกายได้อย่างเต็มที่และรวดเร็ว (สุทัศน์, 2554)

พืชในท้องถิ่น

อาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ดในปัจจุบันมีราคาค่อนข้างสูงทำให้เกษตรกรรายย่อยส่วนใหญ่หันมานำวัตถุดิบที่มีในท้องถิ่นมาทำเป็นอาหารเลี้ยงสุกร เช่น ถั่วเหลืองดิบ มันสำปะหลัง มะละกอ ใบกระถิน เป็นต้น มาใช้ พบว่าสุกรเจริญเติบโตดี สามารถจำหน่ายได้โดยที่เราไม่ต้องเลี้ยงด้วยหัวอาหาร แต่อย่างไร และยังคงต้นทุนโดยไม่ต้องซื้อหัวอาหารที่มีราคาแพง นอกจากนี้ยังมีการนำพืชอาหารหมักไม่ว่าจะเป็น ข้าวโพดอ่อน ใบมันสำปะหลังตากแดด 1 แดด ยอดอ้อย หยวกกล้วย มาหั่นเป็นชิ้น

เล็กๆ นำมาหมักกับกากน้ำตาลเป็นเวลา 2 สัปดาห์ หลังจากนั้นคลุกเคล้ากับรำ ปลายข้าว และ หัวอาหารสุกร หากนำสูตรนี้ไปใช้สุกรจะได้รับโปรตีนถึง ร้อยละ 16.00 อาหารที่สำคัญอย่างยิ่ง คือน้ำหมักชีวภาพซึ่งหมักจากพืชต่างๆ กับกากน้ำตาล เมื่อนำมาผสมจะมีข้อดี คือ เพิ่มประสิทธิภาพในการย่อยอาหารที่สัตว์กินเข้าไป ทำให้สัตว์ได้รับธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น เพราะสัตว์ประเภทสัตว์ปีกและสุกรเป็นสัตว์กระเพาะเดี่ยว ไม่สามารถย่อยพืชต่างๆ ได้ดีเท่าสัตว์เคี้ยวเอื้อง ทำให้เราประหยัดอาหารได้ถึง ร้อยละ 70.00 ถ้าสัตว์ได้รับน้ำหมักชีวภาพอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะทางน้ำหรือทางอาหาร (เทคโนโลยีชาวบ้าน, 2560)

โรคที่สำคัญในสุกรขุน

1. โรคคอหิวตืดในสุกร เป็นโรคที่ระบาดรุนแรง เกิดจากเชื้อไวรัส พบว่าเป็นได้กับสุกรทุกอายุ เมื่อเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายโดยการกินอาหาร กินน้ำ หายใจหรือทางบาดแผลที่ผิวหนัง ใช้เวลาฟักตัว 3 วัน ถึง 3 สัปดาห์ แต่โดยทั่วไปประมาณ 7 วัน อาการที่พบ คือ มีไข้สูง 40-42 องศาเซลเซียส เบื่ออาหาร ซึม เยื่อตาอักเสบ มีขี้ตา ท้องผูก (ซึ่งเป็นเม็ด) ท้องร่วง อาจพบอาการอาเจียนร่วมด้วย ผิวหนังบริเวณหู คอ ท้อง และด้านในของขาหนีบจะพบจุดเลือดออกเล็กๆ ทำให้ผิวหนังมีสีแดง ต่อมาจะเปลี่ยนเป็นสีม่วง สามารถติดต่อกันจากสุกรตัวหนึ่งไปยังสุกรตัวอื่นได้รวดเร็วภายใน 7 วัน อาจเกิดโรคคอหิวตืดได้ทั้งฟาร์ม เมื่อสุกรเป็นโรคแล้ว อัตราการตายสูงถึง ร้อยละ 90.00 และไม่มีทางรักษา การป้องกัน คือ ทำวัคซีนเมื่อลูกสุกรอายุประมาณ 6 สัปดาห์ (กัญชลา, 2552)

2. โรคพื่ออาร์อาร์เอส เป็นกลุ่มอาการของโรคในระบบสืบพันธุ์และระบบทางเดินหายใจในสุกรที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัส เชื้อจะถูกขับออกจากร่างกายของสุกรป่วยทางอุจจาระ ปัสสาวะ ลมหายใจ และน้ำเชื้อ สามารถติดต่อกันหรือแพร่ไปยังสุกรตัวอื่นๆ ได้โดยการกินหรือการสัมผัสโดยตรง นอกจากนี้ยังสามารถติดต่อผ่านอากาศที่หายใจ หรือผ่านทางวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ภายในฟาร์มที่ปนเปื้อนเชื้อไวรัส อาการและความรุนแรงของโรคขึ้นอยู่กับชนิดของเชื้อ การจัดการฟาร์ม และสุขภาพของสุกรในฝูง อาการ คือ สุกรขุนจะมีปัญหาในระบบทางเดินหายใจ แคระแกร็น โด่ซ่า และทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนอื่นๆ ได้ง่าย ในปัจจุบันมีวัคซีนป้องกันโรคพื่ออาร์อาร์เอส ทั้งชนิดเชื้อเป็นและเชื้อตายสำหรับใช้ในการควบคุมโรค

3. โรคพิษสุนัขบ้าเทียม เกิดจากเชื้อไวรัส ซึ่งเป็นโรคติดต่อแบบเฉียบพลันของสุกรทุกสายพันธุ์และทุกอายุ ไวรัสตัวนี้แพร่กระจายไปกับสิ่งขับถ่าย เช่น ปัสสาวะ อุจจาระ น้ำมูก น้ำลาย หรือติดต่อกันทางอากาศ โดยหายใจเอาละอองน้ำมูกจากสัตว์ป่วยข้างเคียง ที่จาม หรือไอเข้าไป ลูกสุกรที่อายุน้อยกว่า 3 สัปดาห์ พบอาการ มีไข้สูง ซึม อ่อนแอ ตัวสั่น และมีอาการทางระบบประสาท กล้ามเนื้ออ่อนเพลีย เดินโซเซ ขาหลังไม่มีแรง ชักแบบถึบจักรยาน อัตราการตายจะสูงมาก การป้องกัน เนื่องจากโรคชนิดนี้เป็นเชื้อไวรัสที่ไม่มียารักษา การให้ยาปฏิชีวนะจะช่วยป้องกันการแทรกซ้อนของเชื้อแบคทีเรียเท่านั้น แต่เราสามารถป้องกัน และควบคุมโรคนี้ได้ โดยเข้มงวดการสุขาภิบาลและมาตรการรักษาความสะอาดที่ดี

4. โรคปากและเท้าเปื่อย หรือที่เรียกโดยย่อว่า FMD เกิดจากเชื้อไวรัส เชื้อไวรัสชนิดนี้ค่อนข้างคงทนต่อสภาพแวดล้อม สัตว์ที่ไวต่อการติดโรคนี้ คือ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์เคี้ยวเอื้องอื่นๆ ติดต่อการสัมผัสโดยตรงระหว่างสัตว์ป่วยกับสัตว์ปกติ เชื้อไวรัสสามารถออกมากับสารคัดหลั่ง และสิ่งขับถ่ายของสัตว์ป่วย นอกจากนี้ อาจเกิดจากยานพาหนะ ตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ที่ปนเปื้อนด้วยเชื้อไวรัส รวมทั้งการแพร่กระจายของเชื้อทางอากาศ เป็นต้น อาการของสุกรหากติดเชื้อมีไข้สูง 41-42 องศาเซลเซียส พบตุ่มหนอง หรือการหลุดลอกของเยื่อเมือกบริเวณปาก ริมฝีปาก ลิ้น เหงือก คอหอย เพดานปาก จมูก หัวนมของแม่สุกรที่กำลังเลี้ยงลูก ไรกีบ ปากช่องคลอด และถุงอัณฑะ ตุ่มพองจะแตกอย่างรวดเร็วทำให้เห็นเป็นลักษณะแผลสดที่มีเลือดปน เนื่องจากเป็นเชื้อไวรัสไม่มียาจำเพาะรักษา แต่สามารถป้องกันโรคได้โดยการฉีดวัคซีน ปีละ 2 ครั้ง ฉีดซ้ำทุก 6 เดือน หากเกิดโรคระบาดให้ฉีดซ้ำทุก 4 เดือน กรณีสุกรป่วยมีแผลสามารถใช้อยาปฏิชีวนะและยาม่วง รักษาแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อได้ (โชคชัย และคณะ, 2549)

5. โรคมัยโคพลาสมา หรือโรคเอ็นซูติกาโมเนีย เกิดจากเชื้อแบคทีเรียก่อโรคโดยทำให้เยื่อบุเซลล์ขนอ่อนไม่ทำงาน ส่งผลให้สุกรติดเชื้อแทรกซ้อนต่างๆ ของระบบทางเดินหายใจได้ง่ายขึ้น การติดต่อของโรคเกิดได้ทั้งจากแม่สู่ลูก และการติดต่อจากสุกรตัวหนึ่งไปยังอีกตัวหนึ่งที่เลี้ยงรวมกันในคอกเดียวกัน ผ่านทางการหายใจ ซึ่งเกิดจากการสัมผัสจมูกกันโดยตรง สุกรที่ติดเชื้อมักมีอาการไอ หอบ โด่ซ่า แคระแกร็น มีอัตราการแลกเปลี่ยนสูง และมีการติดเชื้อร่วมต่างๆ เช่น เชื้อไวรัสพาร์อาร์เอส เชื้อไข้หวัดใหญ่สุกร เป็นต้น พบมากในฟาร์มที่มีการเลี้ยงสุกรหนาแน่น และมีการจัดการเรื่องการระบายอากาศภายในโรงเรือนไม่เหมาะสม ปัจจุบันมีวัคซีนป้องกัน โดยฉีดให้กับสุกรพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ หรือลูกสุกรดูจนจนถึงอนุบาล ซึ่งสุกรจะสร้างแอนติบอดีหลังได้รับวัคซีน 2-4 สัปดาห์ และแอนติบอดีนั้นสามารถคงอยู่ได้นานตลอดชีวิตของสุกรขุน (วศิน และคณะ, 2560)

พื้นที่ทำการสำรวจ

อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ด้านทิศเหนือ ติดกับอำเภอพรหมคีรี อำเภอท่าศาลา และอำเภอเวียงใต้ ด้านทิศตะวันออก ติดกับอำเภอเวียงใต้เป็นชายฝั่งทะเล ด้านทิศใต้ ติดกับอำเภอปากพนัง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ และอำเภอพระพรหม ด้านทิศตะวันตก ติดกับอำเภอลานสกา แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 16 ตำบล 114 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลในเมือง, ตำบลท่าวัง, ตำบลคลัง, ตำบลท่าไร่, ตำบลปากนคร, ตำบลนาทราย, ตำบลกำแพงเขา, ตำบลไชยมนตรี, ตำบลมะม่วงสองต้น, ตำบลนาเคียน, ตำบลท่าจิว, ตำบลโพธิ์เสด็จ, ตำบลบางจาก, ตำบลปากพูน, ตำบลท่าซัก และตำบลท่าเรือ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อำเภอเมืองมีการเลี้ยงสุกรมากถึง 172 ครัวเรือน จำนวน 17,109 ตัว สูงสุดเป็นอันดับที่ 3 จาก 23 อำเภอ (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครศรีธรรมราช, 2560; สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ, 2557)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภกร และ นงลักษณ์ (2558) ได้ทำการศึกษาการจัดการธุรกิจการเลี้ยงสุกรรายย่อย กรณีศึกษาในพื้นที่ตำบลดินดำ อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น พบว่า เกษตรกรในพื้นที่ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน เป็นอาชีพหลัก ส่วนการเลี้ยงสุกรนั้นเป็นอาชีพรอง โดยการเลี้ยงสุกรขุนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกสุกรใช้ในการขุน และเกษตรกรที่ทำการขุนสุกรโดยทำการซื้อลูกสุกรมาขุน สายพันธุ์สุกรที่ใช้เลี้ยงเป็นสายพันธุ์ลูกผสมระหว่างพันธุ์ ลาร์จไวท์ (Large white) กับแลนด์เรซ (Landrace)

ธีระวัฒน์ และคณะ (2554) ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตและต้นทุนการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่จังหวัดนครปฐม พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงส่วนใหญ่ เป็นผู้ขาย เลี้ยงสุกรแบบอิสระ โดยใช้เงินทุนของตัวเอง มีการให้อาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ดผสมกับอาหารธัญพืชในท้องถื่น ซึ่งส่งผลให้ทราบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรมีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงเป็นอย่างดี ส่วนใหญ่มีการเลี้ยงสุกรขุน 10-20 ตัว โดยระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเลี้ยงประมาณ 4 เดือน ส่งขายเมื่อสุกรขุนน้ำหนัก 91-100 กิโลกรัม สำหรับต้นทุนในการเลี้ยงสุกรโดยส่วนใหญ่จะใช้แรงงานของตนเองไม่ได้จ้างแรงงานอื่นๆ มีการลดต้นทุนด้วยการให้อาหารที่ได้จากท้องถื่น บางรายมีการนำพืชเข้ามาช่วยในการลดต้นทุนเรื่องของการยารักษาโรค เช่น ในกรณีสุกรป่วยเป็นโรคอุจจาระร่วง ก็จะทำให้กินกล้วยดิบเพื่อแก้อุจจาระร่วงได้ เป็นต้น

กัญชลา (2552) ได้ศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนการเลี้ยงสุกรในตำบลคลองรี อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้ขายยึดอาชีพการเลี้ยงสุกรขุนเป็นอาชีพรอง ถึง ร้อยละ 56.70 มีเงินทุนของตัวเองในการเลี้ยงเป็นส่วนใหญ่ โดยเกษตรกรจะซื้อลูกสุกรพันธุ์จากแหล่งผลิตลูกสุกรในเขตจังหวัดสงขลา จากฟาร์มเอกชนขนาดเล็กมากกว่าซื้อจากบริษัทเอกชน ซึ่งพันธุ์สุกรที่นิยมเลี้ยงมากที่สุด คือ พันธุ์ระดับสามสายพันธุ์ ร้อยละ 96.70 รองลงมาเป็นสุกรพันธุ์พื้นเมือง ร้อยละ 3.30 ส่วนใหญ่ใช้อาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ด ร้อยละ 90.00 เนื่องจากอาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ดหาซื้อง่ายและสะดวก อาหารผสมระหว่างเศษอาหารกับอาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ดมีเพียง ร้อยละ 10.00 เกษตรกรจะจำหน่ายให้แก่พ่อค้าท้องถื่น ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบ คือ ลูกพันธุ์สุกรไม่มีคุณภาพ โรคในสุกรจะเลือกใช้จ่ายรักษามากกว่าการนำมาแยกเลี้ยง ส่วนเรื่องราคาอาหารที่สูง น้อยครั้งเรือนที่จะหันมาใช้วัตถุดิบจากท้องถื่นแทน

ปรีชาติ และคณะ (2558) ได้ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนการเลี้ยงสุกรขุนของฟาร์มขนาดกลางและขนาดย่อม กรณีการเลี้ยงสุกรแบบอิสระและแบบรับจ้างเลี้ยงในจังหวัดพัทลุง พบว่า เกษตรกรที่เลี้ยงสุกรแบบอิสระส่วนใหญ่มีประสบการณ์เลี้ยงสุกรขุนมากกว่า 20 ปี มีการทำฟาร์มสุกรขุนควบคู่ไปกับการทำการเกษตรประเภทอื่นๆ โดยฟาร์มสุกรขุนขนาดกลางและขนาดย่อมเหล่านี้มักใช้แรงงานในครัวเรือน เกษตรกรในจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงสุกรพันธุ์ผสม 3 สายพันธุ์ (ดูริอคเจอร์ซี ลาร์จไวท์ แลนด์เรซ) ซึ่งการเลี้ยงสุกรขุนแบบอิสระนั้นได้รับผลตอบแทนจากการขายสุกรเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนเงินที่สูงถึง 1,202.61 บาทต่อตัว เป็นจำนวนเงินที่มากกว่าเมื่อเทียบกับผลตอบแทนที่ได้รับ เป็นค่าจ้างเลี้ยงสุกรจากบริษัทคู่สัญญาซึ่งได้เพียง 26.65 บาทต่อตัว นอกจากนี้ฟาร์มสุกรขุนแบบอิสระยังมีระยะเวลาในการคืนทุนเร็วกว่าแบบจ้างเลี้ยงถึง 10.16 เท่า อย่างไรก็ตามเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนแบบอิสระก็ยังคงต้องรับภาระต้นทุนค่าพันธุ์สุกรและค่าอาหาร ซึ่งเป็นต้นทุนที่มีสัดส่วนสูงเช่นกัน

ดำรง และคณะ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในกลุ่มน้ำโขงตอนล่างโดยกระบวนการมีส่วนร่วม พบว่า เกษตรกรมีการจัดตั้งกลุ่มจดทะเบียน สมาชิกต้องมีคุณสมบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงสุกรเพื่อบริโภค ขายบางส่วน และได้ปุ๋ยคอกเป็นผลพลอยได้ ส่วนใหญ่ใช้พันธุ์ผสมระหว่างหมูกระโดนกับหมูป่า แต่ละรายมีสุกรหนึ่งหรือสองแม่ และสุกรขุนสามตัว พ่อพันธุ์ใช้ร่วมกัน ไม่ผสมเลือดชิด ผสมอาหารสุกรด้วยรำ กระถินแห้ง มันเส้น และใส่ปลาหมัก ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่หาได้ง่ายภายในท้องถิ่น มีการใช้เนื้อสุกรในประเพณีและงานบุญตลอดปี ทำให้การเลี้ยงสุกรขุนยังเป็นที่ยอมรับในพื้นที่

ดำรง และคณะ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรรายย่อยในจังหวัดบุรีรัมย์โดยกระบวนการมีส่วนร่วม พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพทำนาและเลี้ยงสัตว์ แรงงานในครัวเรือนมีเพียงพอ มีที่ดินเป็นของตนเอง มีการเลี้ยงสุกรขุน โดยใช้พันธุ์ผสมระหว่างหมูกระโดนกับหมูป่า ซึ่งหาได้ง่ายในท้องถิ่น เลี้ยงเพียงหนึ่งหรือสองแม่ไว้เป็นอาหารหรืออาจแบ่งขาย หากขายก็จะมีพ่อค้ามารับซื้อที่บ้านจึงไม่มีปัญหาในการเดินทาง แต่จะมีปัญหาเกี่ยวกับการเลี้ยงดูสุกร เนื่องจากอาหารสุกรมีเพียงรำผสมข้าวสุก บางช่วงรำมีราคาแพง ทำให้การให้อาหารไม่สอดคล้องกับความต้องการของสุกรแต่ละช่วง ไม่มีการคัดเลือกพันธุ์ สุกรโตช้า การผสมเลือดชิด ไม่ทำวัคซีน ไม่ถ่ายพยาธิ คอกมีกลิ่นเหม็น สุกรหลุดจากคอกไปทำลายพืชผล ราคาขายต่ำ บางรายไม่บริโภคเนื้อสุกรพื้นเมืองเพราะกลัวติดพยาธิหรือมีความเชื่อว่าเป็นแล้วแผลง

วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (population) คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนรายย่อยในอำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวนทั้งหมด 172 ครัวเรือน

กลุ่มตัวอย่าง (sample) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง คัดเลือกเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างผู้เลี้ยงสุกรขุนรายย่อย จำนวน 13 ตำบล คือ ตำบลท่าไร่, ตำบลปาก นคร, ตำบลนาทราย, ตำบลกำแพงเขา, ตำบลไชยมนตรี, ตำบลมะม่วงสองต้น, ตำบลนาเคียน, ตำบลท่าจิว, ตำบลโพธิ์เสด็จ, ตำบลบางจาก, ตำบลปากพูน, ตำบลท่าซัก และตำบลท่าเรือ รวมทั้งสิ้น 120 ราย

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) โดยมีขั้นตอนต่างๆ ตามลำดับ

1. คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างทางสถิติ โดยมีวิธีการคิดหาขนาดเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร Yamane (1967) เพื่อหาจำนวนเกษตรกรที่จะศึกษา ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง)
N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด
e	=	ค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ (0.05)

จากการใช้สูตรดังกล่าว จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษาทั้งสิ้น 120 ราย

2. คำนวณหากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม (proportional allocation) ต่อขนาดของประชากร ในแต่ละตำบล โดยใช้สูตร Nagtalon อังโน นำชัย (2532) โดยการหาค่า ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n_1 = \frac{nN_1}{N}$$

n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด
n ₁	=	จำนวนตัวอย่างที่จะสุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
N ₁	=	จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มตำบล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการใช้สูตรดังกล่าวในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง แล้วจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงการกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา

ตำบล	จำนวนของเกษตรกรทั้งหมด	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
กำแพงเขา	5	3
ไชยมนตรี	6	4
ท่าจั่ว	15	10
ท่าซึก	8	5
ท่าเรือ	56	41
ท่าไร่	2	1
นาเคียน	3	2
นาทราย	4	2
บางจาก	15	10
ปากนคร	3	2
ปากพูน	48	36
โพธิ์เสด็จ	4	2
มะม่วงสองต้น	3	2
รวม	172	120

3. ทำการคัดเลือกแบบสอบถามเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละตำบลโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (sample random sampling)

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลใช้วิธีการออกแบบสอบถามที่มีโครงสร้างลักษณะคำถามที่เป็นแบบปลายปิด (close-ended question) และคำถามปลายเปิด (open-ended question) แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนรายย่อยในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลักษณะคำถามได้แก่

1. สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย
2. สภาพการเลี้ยงสุกรขุนโดยทั่วไป
3. ความคิดเห็นการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย
4. ปัญหา อุปสรรคที่พบ และคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกร

ขุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการศึกษา

ขั้นตอนการศึกษา แบ่งได้ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อยเบื้องต้น
2. ออกแบบแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เกษตรกร
4. รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผลการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบแบบสอบถาม

โดยการนำแบบสอบถามที่ออกแบบขึ้น ไปสัมภาษณ์กับเกษตรกรรายย่อยผู้เลี้ยงสุกรขุน จำนวน 30 ราย ในอำเภอปากพะนิง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น แล้วเก็บข้อมูลอีกครั้ง

ผลความน่าเชื่อถือความคิดเห็นการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย (Reliability) โดยผลความน่าเชื่อถือมีค่าเท่ากับ 0.75 การกำหนดคะแนนเพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ การกำหนดคะแนนเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

น้อยที่สุด	เท่ากับ 1 คะแนน
น้อย	เท่ากับ 2 คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ 3 คะแนน
มาก	เท่ากับ 4 คะแนน
มากที่สุด	เท่ากับ 5 คะแนน

การกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ย มีดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50	น้อยที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50	น้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	มากที่สุด (อุทุมพร, 2557)

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

นำข้อมูลทั้งหมดโดยวิเคราะห์จากแบบสอบถามและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโปรแกรม SPSS for Windows (บุญชุม, 2554) ในการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. หาค่าร้อยละ (Percentage)
2. หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
3. หาค่าต่ำสุดและค่าสูงสุด (Minimum-maximum)
4. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการศึกษา

1. สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย

ได้ทำการศึกษาสภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย ประกอบด้วย เพศ, อายุ, ศาสนา, ระดับการศึกษา, สถานภาพสมรส, จำนวนสมาชิกในครัวเรือน, จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกร, ครัวจ้างแรงงาน, อาชีพหลัก, อาชีพรอง, จำนวนพื้นที่ถือครอง, การถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน, แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการเลี้ยงสุกรขุน, รายได้ของเกษตรกร, รายจ่ายของเกษตรกร และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีผลการศึกษาดังนี้ (ตารางที่ 2)

เพศ : เกษตรกรมากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.00 และเพศชาย ร้อยละ 45.00

อายุ : เกษตรกรมีอายุเฉลี่ยประมาณ 58 ปี อายุต่ำสุด 23 ปี และอายุสูงที่สุด 80 ปี

ศาสนา : เกษตรกรทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ

ระดับการศึกษา : เกษตรกรประมาณครึ่งหนึ่งจบชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 50.80 รองลงมา จบปวช., ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น, ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปริญญาตรี และ ปวส. ร้อยละ 14.20, 12.50, 10.80, 8.30 และ 3.30 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส : เกษตรกรส่วนใหญ่สมรสและอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 84.20, โสด ร้อยละ 8.30, หย่าร้าง ร้อยละ 4.20 และหม้าย ร้อยละ 3.30

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน : เกษตรกรมีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 5 คน สมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด 2 คน สูงสุด 8 คน โดยมีเพศหญิง 3 คน และ เพศชาย 2 คน

จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกร : เกษตรกรมีแรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกรขุนเฉลี่ย 2 คน โดยจำนวนแรงงานต่ำสุด 1 คน สูงสุด 5 คน โดยมีเพศชาย 1 คน และ เพศหญิง 1 คน

กรณีจ้างแรงงาน : เกษตรกรจ้างแรงงาน 10 ราย นอกนั้นไม่มีการจ้าง โดยเกษตรกรที่จ้างมีค่าจ้างแรงงานเฉลี่ย 10,900.00 บาทต่อเดือน ค่าจ้างแรงงานต่ำสุด 8,500.00 บาท และค่าจ้างแรงงานสูงสุด 15,000.00 บาท

อาชีพหลัก : เกษตรกรเลี้ยงสุกรขุนเป็นอาชีพหลัก ร้อยละ 52.50 รองลงมาทำสวน,รับจ้างทั่วไป, ค้าขาย, รับราชการ, พนักงานบริษัท, เลี้ยงโค ร้อยละ 24.20, 10.00, 5.00, 4.20, 2.50 และ 1.70 ตามลำดับ

อาชีพรอง : เกษตรกรเลี้ยงสุกรขุนเป็นอาชีพรอง ร้อยละ 47.50 รองลงมาไม่มีอาชีพรอง, ทำสวน, แม่บ้าน ร้อยละ 30.80, 18.30 และ 3.30 ตามลำดับ

จำนวนพื้นที่ถือครอง : เกษตรกรมีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 8.28 ไร่ มีพื้นที่ถือครองต่ำสุด 1 ไร่ และมีพื้นที่ถือครองสูงสุด 45 ไร่

การถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน : เป็นของตนเองทั้งหมด

แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการเลี้ยงสุกรขุน : เกษตรกรประมาณ 3 ใน 4 ใช้เงินทุนส่วนตัวถึง ร้อยละ 75.80 เงินกู้ ร้อยละ 21.70 และใช้เงินทุนส่วนตัวและกู้บางส่วน ร้อยละ 2.50

รายได้ของเกษตรกร : เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ย 23,588.33 บาทต่อเดือน รายได้ต่ำสุด 7,500.00 บาท และ รายได้สูงสุด 75,000.00 บาท

รายจ่ายของเกษตรกร : เกษตรกรมีรายจ่ายเฉลี่ย 11,599.17 บาทต่อเดือน รายจ่ายต่ำสุด 3,000.00 บาท และ รายจ่ายสูงสุด 40,000.00 บาท

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร : เกษตรกรรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 46.67, อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 25.00, หนังสือพิมพ์/วารสาร/หนังสือ ร้อยละ 20.83 และหน่วยงานราชการ ร้อยละ 7.50

ตารางที่ 2 สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย

(n = 120)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	66	55.00
ชาย	54	45.00
อายุ		
21-40	14	11.70
41-60	45	37.50
มากกว่า 60 ปี	61	50.80
Mean= 58.27 ปี	S.D.= 12.31 ปี	Min-Max=23-80 ปี
ศาสนา		
พุทธ	120	100.00
ระดับการศึกษา		
ชั้นประถม	61	50.80
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	15	12.50
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	13	10.80
ปวช.	17	14.20
ปวส.	4	3.30
ปริญญาตรี	10	8.30
สถานภาพสมรส		
สมรสและอยู่ด้วยกัน	101	84.20
โสด	10	8.30
หย่าร้าง	5	4.20
หม้าย	4	3.30
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
2-3 คน	27	22.50
4-5 คน	58	48.30
มากกว่า 5 คน	35	29.20
Mean = 4.55 คน	S.D.= 1.35 คน	Min-Max=2-8 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 120)		
ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สมาชิกชายในครัวเรือน		
ไม่เกิน 2 คน	91	75.80
3-4 คน	27	22.50
มากกว่า 4 คน	2	1.70
Mean = 2.10 คน	S.D.= 0.92 คน	Min-Max= 1-5 คน
สมาชิกหญิงในครัวเรือน		
ไม่เกิน 2 คน	75	62.50
3-4 คน	41	34.20
มากกว่า 4 คน	4	3.30
Mean = 2.45 คน	S.D.= 1.06 คน	Min-Max=1-5 คน
จำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกร		
ไม่เกิน 2 คน	92	76.70
3-4 คน	21	17.50
มากกว่า 4 คน	7	5.80
Mean = 2.37 คน	S.D.= 0.81 คน	Min-Max= 1-5 คน
จำนวนแรงงานชาย		
ไม่เกิน 2 คน	112	93.30
3-4 คน	6	50.00
มากกว่า 4 คน	2	1.70
Mean = 1.22 คน	S.D.= 0.52 คน	Min-Max= 1-4 คน
จำนวนแรงงานหญิง		
ไม่เกิน 2 คน	117	97.50
3-4 คน	3	2.50
มากกว่า 4 คน	0	0
Mean = 1.18 คน	S.D.= 0.46 คน	Min-Max= 1-3 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 120)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
กรณีจ้างแรงงาน		
5,000.00-10,000.00 บาท	5	4.20
10,000.00-15,000.00 บาท	5	4.20
ไม่จ้าง	110	91.70
Mean = 10,900.00 บาท	S.D.= 3089.00	Min-Max=8,500.00-15,000.00 บาท
อาชีพหลัก		
เลี้ยงสุกร	63	52.50
ทำสวน	29	24.20
รับจ้างทั่วไป	12	10.00
ค้าขาย	6	5.00
รับราชการ	5	4.20
พนักงานบริษัท	3	2.50
เลี้ยงโค	2	1.70
อาชีพรอง		
เลี้ยงสุกร	57	47.50
ไม่มีอาชีพรอง	37	30.80
ทำสวน	22	18.30
แม่บ้าน	4	3.30
จำนวนพื้นที่ถือครอง		
น้อยกว่า 5 ไร่	58	48.30
6-10 ไร่	30	25.00
11-20 ไร่	27	22.50
มากกว่า 20 ไร่	5	4.20
Mean = 8.28 ไร่	S.D.= 7.24	Min-Max= 1-45 ไร่
การถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน		
เป็นของตนเองทั้งหมด	120	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 120)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการเลี้ยงสุกรขุน		
เงินทุนส่วนตัว	91	75.80
เงินกู้	26	21.70
เงินทุนส่วนตัวและกู้บางส่วน	3	2.50
รายได้ของเกษตรกร		
น้อยกว่า 10,000.00 บาท	9	7.50
10,000.00-20,000.00 บาท	28	23.30
20,001.00-30,000.00 บาท	62	51.70
มากกว่า 30,000.00 บาท	21	17.50
Mean = 23,588.33 บาท	S.D.= 9536.98	Min-Max=7,500.00-75,000.00 บาท
รายจ่ายของเกษตรกร		
น้อยกว่า 5,000.00 บาท	5	4.20
5,000.00-10,000.00 บาท	54	45.00
มากกว่า 10,000.00 บาท	61	50.80
Mean = 11,599.17 บาท	S.D.= 4745.39	Min-Max=3,000.00-40,000.00 บาท
การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร		
เพื่อนบ้าน	56	46.67
อินเทอร์เน็ต	30	25.00
หนังสือพิมพ์/วารสาร/หนังสือ	25	20.83
หน่วยงานราชการ	9	7.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สภาพการเลี้ยงสุกรขุนโดยทั่วไป

สภาพการเลี้ยงสุกรขุนโดยทั่วไป ประกอบด้วย ประสบการณ์และรูปแบบการผลิตสุกรขุน, การจัดการอาหาร น้ำ ระบบการชาย และการดูแลความสะอาด, การจัดการมูล สุกรตายระหว่างเลี้ยง โรค และการป้องกันโรคของเกษตรกร

2.1 ประสบการณ์ และรูปแบบการผลิตสุกรขุน ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร, สายพันธุ์ลูกสุกร, ลักษณะการเลี้ยง และแหล่งที่มาลูกสุกร, ระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรขุน และรูปแบบการเลี้ยง มีผลการศึกษาดังนี้ (ตารางที่ 3)

ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร : เกษตรกรส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงเฉลี่ย 17.56 ปี มีประสบการณ์การเลี้ยงสุกรขุนต่ำสุด 1 ปี และเกษตรกรมีประสบการณ์การเลี้ยงสุกรขุนสูงสุด 45 ปี

สายพันธุ์ลูกสุกร : เกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงสุกร 3 สายพันธุ์ ร้อยละ 90.80 เลี้ยงสุกร 2 สายพันธุ์ ร้อยละ 8.30 และเลี้ยงสุกร 1 สายพันธุ์ ร้อยละ 0.80

ลักษณะการเลี้ยง และแหล่งที่มาลูกสุกร : เกษตรกรเลี้ยงสุกรแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกสุกรใช้ในการขุน ร้อยละ 86.70 เลี้ยงสุกรขุนโดยการซื้อลูกสุกรมาขุน ร้อยละ 13.30 โดยเกษตรกรซื้อลูกสุกรจากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 10 และซื้อลูกสุกรจากฟาร์มเอกชนขนาดเล็ก ร้อยละ 3.30

ระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรขุน : เกษตรกรเกินครึ่งเลี้ยงสุกรขุนเป็นระยะเวลา 3-4 เดือนครึ่ง ร้อยละ 60.80 และเลี้ยงสุกรระยะเวลามากกว่า 4 เดือนครึ่ง ร้อยละ 39.20

รูปแบบการเลี้ยง : เกษตรกรเลี้ยงสุกรขุนบนพื้นขี้ดมันอย่างหยาบ ร้อยละ 90.80 เลี้ยงบนพื้นสแลท ร้อยละ 9.20

ตารางที่ 3 ประสบการณ์ และรูปแบบการผลิตสุกรขุน

(n = 120)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร		
1-10 ปี	44	36.70
11-20 ปี	33	27.50
21-30 ปี	28	23.30
มากกว่า 30 ปี	15	12.50
Mean = 17.56 ปี	S.D.= 10.64	Min-Max= 1-45 ปี
สายพันธุ์ลูกสุกร		
3 สายพันธุ์	109	90.80
2 สายพันธุ์	10	8.30
1 สายพันธุ์	1	0.80
ลักษณะการเลี้ยง และแหล่งที่มาลูกสุกร		
เลี้ยงสุกรแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกสุกรใช้ในการขุน (กรณีเลี้ยงสุกรขุนโดยซื้อลูกสุกรมาขุน)	104	86.70
ซื้อลูกสุกรจากเพื่อนบ้าน	12	10.00
ซื้อลูกสุกรจากฟาร์มเอกชนขนาดเล็ก	4	3.30
ระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรขุน		
3-4 เดือนครึ่ง	73	60.80
มากกว่า 4 เดือนครึ่ง	47	39.20
รูปแบบการเลี้ยง		
เลี้ยงบนพื้นซีเมนต์อย่างหนา	109	90.80
เลี้ยงบนพื้นสแลท	11	9.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การจัดการอาหาร น้ำ ระบบการขาย และการดูแลความสะอาด ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับชนิดอาหาร, ระบบการให้อาหาร, แหล่งน้ำสำหรับใช้เลี้ยงสุกรขุน, ระบบการให้น้ำ, ระบบการขาย, ช่วงเวลาในการขนส่ง, การทำความสะอาดคอก, การรวบรวมมูลสุกร และการใช้น้ำสกัดชีวภาพ ผลการศึกษามีดังนี้ (ตารางที่ 4)

ชนิดอาหาร : เกษตรกรใช้อาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ด ร้อยละ 60.00 รองลงมาใช้อาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ดร่วมกับพืชท้องถิ่น ร้อยละ 27.50 และอาหารชนิดผสมเอง ร้อยละ 12.50

ระบบการให้อาหาร : เกษตรกรทั้งหมดตักอาหารด้วยมือ

แหล่งน้ำสำหรับใช้เลี้ยงสุกรขุน : เกษตรกรใช้น้ำบ่อ ร้อยละ 60.00 ใช้น้ำประปา ร้อยละ 25.00 และใช้น้ำบาดาล ร้อยละ 15.00

ระบบการให้น้ำ : เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้จับน้ำ ร้อยละ 85.80 และใช้รางคอนกรีต ร้อยละ 14.20

ระบบการขาย : เกษตรกรขายเหมาเป็นรุ่น อายุ ร้อยละ 91.70 และขายปลีกต่อวันหรือตามเทศกาล ร้อยละ 8.30

ช่วงเวลาในการขนส่ง : เกษตรกรมีการขนส่งในช่วงเช้า ร้อยละ 48.30 ช่วงเย็น ร้อยละ 29.20 และช่วงบ่าย ร้อยละ 22.50

การทำความสะอาดคอก : เกษตรกรทำความสะอาดคอกวันละ 2 ครั้ง ร้อยละ 53.30 ทำความสะอาดคอกวันละ 1 ครั้ง ร้อยละ 43.30 และทำความสะอาดคอก 2 วันครั้ง ร้อยละ 3.30

การรวบรวมมูลสุกร : เกษตรกรตักมูลออกตามระยะเวลา ร้อยละ 95.00 และฉีดล้างลงใต้โรงเรือน ร้อยละ 5.00

การใช้น้ำสกัดชีวภาพ : เกษตรกรใช้น้ำสกัดชีวภาพฉีดพ่นบริเวณโรงเรือนเพียงอย่างเดียว ร้อยละ 49.20 ผสมน้ำให้สุกรขุนกินร่วมกับใช้ฉีดพ่นบริเวณโรงเรือน ร้อยละ 28.30 ไม่ใช่ ร้อยละ 19.20 และผสมน้ำให้สุกรขุนกินเพียงอย่างเดียว ร้อยละ 3.30

ตารางที่ 4 การจัดการอาหาร น้ำ ระบบการขาย และการดูแลความสะอาด

(n = 120)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชนิดอาหาร		
อาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ด	72	60.00
อาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ดร่วมกับพืชท้องถิ่น	33	27.50
อาหารชนิดผสมเอง	15	12.50
ระบบการให้อาหาร		
ตักอาหารด้วยมือ	120	100.00
แหล่งน้ำสำหรับใช้เลี้ยงสุกรขุน		
น้ำป่อ	72	60.00
น้ำประปา	30	25.00
น้ำบาดาล	18	15.00
ระบบการให้น้ำ		
จุ่มน้ำ	103	85.80
รางคอนกรีต	17	14.20
ระบบการขาย		
ขายเหมาเป็นรุ่น อายุ	110	91.70
ขายปลีกต่อวันหรือตามเทศกาล	10	8.30
ช่วงเวลาในการขนส่ง		
ช่วงเช้า	58	48.30
ช่วงเย็น	35	29.20
ช่วงบ่าย	27	22.50
การทำความสะอาดคอก		
ทำความสะอาดคอกวันละ 2 ครั้ง	64	53.30
ทำความสะอาดคอกวันละ 1 ครั้ง	52	43.30
ทำความสะอาดคอก 2 วันครั้ง	4	3.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n = 120)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การรวบรวมมูลสุกร		
ตักออกตามระยะเวลา	114	95.00
ฉีตล่างลงใต้โรงเรือน	6	5.00
การใช้น้ำสกัดชีวภาพ		
ฉีดพ่นบริเวณโรงเรือนเพียงอย่างเดียว	59	49.20
ผสมน้ำให้สุกรขุนกินร่วมกับใช้ฉีดพ่นบริเวณโรงเรือน	34	28.30
ไม่ใช่	23	19.20
ผสมน้ำให้สุกรขุนกินเพียงอย่างเดียว	4	3.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 การจัดการมูล และสุกรตายระหว่างเลี้ยง ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการมูล และสุกรตายระหว่างเลี้ยง ผลการศึกษามีดังนี้ (ตารางที่ 5)

การจัดการมูล : เกษตรกรใช้เป็นปุ๋ยในสวนตนเองร้อยละ 73.30 ชาย ร้อยละ 16.70 และโกยทิ้ง ร้อยละ 10.00

การจัดการสุกรตายระหว่างเลี้ยง (เกิด-อนุบาล) : เกษตรกรฝังกลบ ร้อยละ 82.50 มีการนำไปใส่ถังหมักเพื่อทำเป็นปุ๋ย ร้อยละ 8.30

การจัดการสุกรตายระหว่างเลี้ยง (รุ่น-ขุน) : เกษตรกรฝังกลบ ร้อยละ 90.00 ชาย ร้อยละ 8.30 และทิ้งบ่อ ร้อยละ 1.70

ตารางที่ 5 การจัดการมูล และสุกรตายระหว่างเลี้ยง

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
(n = 120)		
การจัดการมูล		
ใช้เป็นปุ๋ยในสวนตนเอง	88	73.30
ชาย	20	16.70
โกยทิ้ง	12	10.00
การจัดการสุกรตายระหว่างเลี้ยง		
เกิด-อนุบาล		
ฝังกลบ	99	82.50
ใส่ถังหมักเพื่อทำเป็นปุ๋ย	10	8.30
ไม่มี (กรณีไม่มีแม่พันธุ์)	11	9.20
รุ่น-ขุน		
ฝังกลบ	108	90.00
ชาย	10	8.30
ทิ้งบ่อ	2	1.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 โรค และการป้องกันโรคของเกษตรกร ได้ทำการศึกษาว่าเกษตรกรทำวัคซีนป้องกันโรคหรือไม่ วัคซีนที่ทำ และหากสุกรเจ็บป่วยเกษตรกรได้รับคำปรึกษาจากใคร ผลการศึกษามีดังนี้ (ตารางที่ 6)

เกษตรกรทำวัคซีนป้องกันโรคหรือไม่ : เกษตรกรทำวัคซีนป้องกันโรค ร้อยละ 97.50 และไม่ทำวัคซีนป้องกันโรค ร้อยละ 2.50

วัคซีนที่ทำ : เกษตรกรทำวัคซีนอหิวาห์สุกร ร้อยละ 37.10 ปากและเท้าเปื่อย ร้อยละ 34.20 พืชสุนัขบ้าเทียม ร้อยละ 19.40 มัยโคพลาสมา ร้อยละ 5.10 และฟิอาร์อาร์เอส ร้อยละ 4.20

สุกรเจ็บป่วยเกษตรกรได้รับคำปรึกษาจากใคร : เกษตรกรศึกษาด้วยตนเอง ร้อยละ 99.20 และปรึกษาเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ ร้อยละ 0.80

ตารางที่ 6 โรค และการป้องกันโรคของเกษตรกร

(n = 120)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เกษตรกรทำวัคซีนป้องกันโรคหรือไม่		
ทำวัคซีนป้องกันโรค	117	97.50
ไม่ทำวัคซีนป้องกันโรค	3	2.50
วัคซีนที่ทำ		
อหิวาห์สุกร	88	37.10
ปากและเท้าเปื่อย	81	34.20
พืชสุนัขบ้าเทียม	46	19.40
มัยโคพลาสมา	12	5.10
ฟิอาร์อาร์เอส	10	4.20
สุกรเจ็บป่วยเกษตรกรได้รับคำปรึกษาจากใคร		
ศึกษาด้วยตนเอง	119	99.20
ปรึกษาเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์	1	0.80

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ด้านการจำหน่ายและผลตอบแทน : พบว่าเกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.36 มีรายละเอียดดังนี้ เกษตรกรเห็นว่าสุกรสร้างหลักประกันรายได้อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.97 เกษตรกรเห็นว่ามีแหล่งจำหน่ายสุกรได้สะดวกอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.51 เกษตรกรเห็นว่ามียรายได้จากการจำหน่ายสุกรในปัจจุบันอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.59

7. ด้านความยั่งยืนของการเลี้ยงสุกรขุน : พบว่าเกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.71 มีรายละเอียดดังนี้ เกษตรกรเห็นว่าต้องการจะเลี้ยงสุกรขุนต่อไปอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.58 เกษตรกรเห็นว่าลูกหลานมีความสนใจในการประกอบอาชีพการเลี้ยงสุกรต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.88 เกษตรกรเห็นว่าเลี้ยงสุกรขุนแล้วมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.68

8. ด้านการบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐ : พบว่าเกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.43 มีรายละเอียดดังนี้ เกษตรกรเห็นว่าเจ้าหน้าที่รัฐให้ความรู้ คำแนะนำด้านการเลี้ยงอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 1.40 เกษตรกรเห็นว่าเจ้าหน้าที่รัฐแนะนำเรื่องราคาและการจำหน่ายอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 1.36 เกษตรกรเห็นว่าเจ้าหน้าที่รัฐให้บริการด้านสุขภาพของสุกรอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 1.52

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย

ความคิดเห็นของเกษตรกร	ระดับความคิดเห็น										SD	ค่า คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ความ คิด เห็น
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
1. ด้านสภาพการเลี้ยงสุกรขุนในปัจจุบัน													
1.1 สุกรขุนเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่าย	-	-	-	-	4	3.3	65	54.2	51	42.5	0.55	4.39	มาก
1.2 ความพึงพอใจในพันธุ์สุกร	-	-	-	-	2	1.7	67	55.8	51	42.5	0.52	4.41	มาก
1.3 การเลี้ยงสุกรขุนมีส่วนช่วยลดค่าใช้จ่ายในการทำการเกษตร	16	13.3	7	5.8	25	20.8	38	31.7	34	28.3	1.32	3.56	มาก
1.4 พอใจในสภาพการเลี้ยงสุกรในปัจจุบัน	2	1.7	2	1.7	12	10.0	44	36.7	60	50.0	0.85	4.32	มาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ๖													
2. ด้านเงินทุน													
2.1 การสนับสนุนเงินทุนจากภาครัฐ โดยให้ในระยะยาวแต่ดอกเบี้ยต่ำ	49	40.8	30	25.0	24	20.0	15	12.5	2	1.7	1.12	2.09	น้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ๖													
1.12 2.09													
น้อย													

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของเกษตรกร	ระดับความคิดเห็น												ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		SD			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
3. ด้านอุปกรณ์การเลี้ยง														
3.1 อุปกรณ์มีราคาที่เหมาะสม มีคุณภาพดี	4	3.3	25	20.8	76	63.3	15	12.5	-	-	0.66	2.85	ปานกลาง	
3.2 สามารถหาซื้ออุปกรณ์ได้ง่าย	4	3.3	24	20.0	73	60.8	19	15.8	-	-	0.69	2.89	ปานกลาง	
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3														
4. ด้านพื้นที่การเลี้ยงสุกร														
4.1 แหล่งน้ำมีคุณภาพและเพียงพอต่อการเลี้ยงสุกร	-	-	5	4.2	3	2.5	22	18.3	90	75.0	0.73	4.64	มากที่สุด	
4.2 สาธารณูปโภคที่ดี เช่น น้ำไฟฟ้า	-	-	4	3.3	2	1.7	19	15.8	95	79.2	0.66	4.71	มากที่สุด	
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 4														
												0.70	4.68	มากที่สุด

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของเกษตรกร	ระดับความคิดเห็น												ค่า คะแนน เฉลี่ย	ระดับ ความคิดเห็น	
	น้อยที่สุด			น้อย			ปานกลาง			มาก					มากที่สุด
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
5. ด้านการจัดการและการสุขภาพ															
5.1 การจัดหาสารสุกรเพียงพอต่อความต้องการ	-	-	-	-	2	1.7	27	22.5	91	75.8	0.47	4.74	มาก ที่สุด		
5.2 การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ	-	-	3	2.5	18	15.0	38	31.7	61	50.8	0.81	4.31	มาก		
5.3 การทำความสะอาดโรงเรือน	-	-	2	1.7	26	21.7	24	20.0	68	56.7	0.86	4.32	มาก		
5.4 การเลี้ยงสุกรก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาพแวดล้อมทางด้านน้อยเพียงใด	61	50.8	53	44.2	6	5.0	-	-	-	-	0.59	1.54	น้อย		
5.5 การเลี้ยงสุกรก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศมากน้อยเพียงใด	43	35.8	57	47.5	19	15.8	1	0.8	-	-	0.72	1.82	น้อย		
5.6 การเลี้ยงสุกรส่งผลกระทบต่อหมู่บ้านหรือชุมชนมากน้อยเพียงใด	45	37.5	57	47.5	17	14.2	1	0.8	-	-	0.71	1.78	น้อย		
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 5															
												0.69	3.09	ปาน กลาง	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของเกษตรกร	ระดับความคิดเห็น												SD	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		รวม				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ					
6. ด้านการจำหน่ายและผลตอบแทน															
6.1 สุกรสร้างหลักประกันรายได้	-	-	1	0.8	25	20.8	71	59.2	23	19.2	0.66	3.97	มาก		
6.2 มีแหล่งจำหน่ายสุกรได้สะดวก	-	-	3	2.55	4	3.3	42	35.0	71	59.2	0.68	4.51	มากที่สุด		
6.3 มีรายได้จากการจำหน่ายสุกรในปัจจุบัน	-	-	-	-	4	3.3	41	34.2	75	62.5	0.55	4.59	มากที่สุด		
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ๖															
7. ด้านความยั่งยืนของการเลี้ยงสุกรขุน															
7.1 ต้องการจะเลี้ยงสุกรขุนต่อไป	4	3.3	1	0.8	2	1.7	27	22.5	86	71.7	0.85	4.58	มากที่สุด		
7.2 ลูกหลานมีความสนใจในการประกอบอาชีพการเลี้ยงสุกรต่อไป	42	35.0	14	11.7	21	17.5	2	1.7	41	34.2	1.70	2.88	ปานกลาง		
7.3 เลี้ยงสุกรขุนแล้วมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	-	-	1	0.8	52	43.3	52	43.3	15	12.5	0.70	3.68	มาก		
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ๖															
											1.08	3.71	มาก		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคิดเห็นของเกษตรกร	ระดับความคิดเห็น												ค่า คะแนน เฉลี่ย	ระดับ ความ คิด เห็น	
	น้อยที่สุด			น้อย			ปานกลาง			มาก					SD
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ					
8. ด้านการบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐ															
8.1 ให้ความรู้ คำแนะนำด้านการเลี้ยง	85	70.8	25	20.8	7	5.8	3	2.5	-	-	-	-	0.71	1.40	น้อยที่สุด
8.2 แนะนำเรื่องราคาและสภาพจำหน่าย	83	69.2	31	25.8	6	5.0	-	-	-	-	-	-	0.57	1.36	น้อยที่สุด
8.3 ให้บริการด้านสุขภาพของสุกร	82	68.3	22	18.3	8	6.7	8	6.7	-	-	-	-	0.88	1.52	น้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 5												0.72	1.43	น้อยที่สุด	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ปัญหา อุปสรรคที่พบ และคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกรขุน

4.1 ปัญหา และอุปสรรคที่พบจากการเลี้ยงสุกรขุน ได้ทำการศึกษาปัญหา และอุปสรรคที่พบจากการเลี้ยงสุกรขุน ประกอบด้วย ปัญหาด้านเงินทุน, ปัญหาด้านปัจจัยการผลิต, ปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิต, ปัญหาด้านพื้นที่การเลี้ยง, ปัญหาด้านการจัดการและสุขาภิบาล และปัญหาด้านโรคที่เกิดในสุกร ผลการศึกษามีดังนี้ (ตารางที่ 8)

ปัญหาด้านเงินทุน : เกษตรกรไม่พบปัญหา และอุปสรรคด้านเงินทุนที่จะขยายฟาร์ม ดอกเบี้ยเงินกู้ยังอยู่ในเกณฑ์ที่เกษตรกรรับได้

ปัญหาด้านปัจจัยการผลิต : เกษตรกรส่วนใหญ่พบปัญหา และอุปสรรคเรื่องราคาอาหารสูง ร้อยละ 31.30 อุปกรณ์มีราคาสูง ร้อยละ 3.00 และอาหารไม่มีคุณภาพ ร้อยละ 1.50

ปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิต : เกษตรกรส่วนใหญ่พบปัญหา และอุปสรรคเรื่องราคาผันผวน ร้อยละ 35.80 และเรื่องแหล่งรับซื้อมีน้อย ร้อยละ 3.00

ปัญหาด้านพื้นที่การเลี้ยง : เกษตรกรพบปัญหา และอุปสรรคเรื่องกระแสไฟฟ้าขัดข้องบ่อย ร้อยละ 4.50

ปัญหาด้านการจัดการและสุขาภิบาล : เกษตรกรไม่พบปัญหา และอุปสรรค

ปัญหาด้านโรคที่เกิดในสุกร : เกษตรกรพบปัญหา และอุปสรรคเรื่องโรคท้องเสียในสุกร ร้อยละ 6.00 และโรคปากและเท้าเปื่อย ร้อยละ 3.00

ตารางที่ 8 ปัญหา และอุปสรรคที่พบจากการเลี้ยงสุกรขุน

(n = 120)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ปัญหาด้านเงินทุน		
ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน	0	0
ดอกเบี้ยเงินกู้สูง	0	0
ปัญหาด้านปัจจัยการผลิต		
ราคาอาหารสูง	21	31.30
อุปกรณ์มีราคาสูง	2	3.00
อาหารไม่มีคุณภาพ	1	1.50
ปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิต		
ราคาผันผวน	24	35.80
แหล่งรับซื้อมีน้อย	2	3.00
ราคาผลผลิตต่ำ	0	0
ปัญหาด้านพื้นที่การเลี้ยง		
กระแสไฟฟ้าขัดข้องบ่อย	3	4.50
ขนาดของพื้นที่น้อย	0	0
การคมนาคมขนส่งไม่สะดวก	0	0
ปัญหาด้านการจัดการและสุขภาพ		
การเตรียมอุปกรณ์ก่อนนำสุกรเข้าโรงเรือน	0	0
การป้องกันและควบคุมโรค	0	0
ปัญหาด้านโรคที่เกิดในสุกร		
โรคท้องเสีย	4	6.00
ปากเปื่อยเท้าเปื่อย	2	3.00
อหิวาห์	0	0
พิษสุนัขบ้าเทียม	0	0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกรขุน ได้ทำการศึกษา คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกรขุน ประกอบด้วย คำแนะนำเรื่องการใช้ ยาและวัคซีน, คำแนะนำเรื่องการดูแลและป้องกันโรค และคำแนะนำเรื่องเทคนิคการเลี้ยงใหม่ๆ ผล การศึกษามีดังนี้ (ตารางที่ 9)

คำแนะนำเรื่องการใช้ยาและวัคซีน : เกษตรกรได้รับคำแนะนำเรื่องการใช้ยาและวัคซีน ร้อยละ 7.50

คำแนะนำเรื่องการดูแลและป้องกันโรค : เกษตรกรได้รับคำแนะนำเรื่องการดูแลและ ป้องกันโรค ร้อยละ 4.50

คำแนะนำเรื่องเทคนิคการเลี้ยงใหม่ๆ : เกษตรกรได้รับคำแนะนำเรื่องเทคนิคการเลี้ยง ใหม่ๆ ร้อยละ 3.00

ตารางที่ 9 คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกรขุน

(n = 120)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
คำแนะนำเรื่องการใช้ยาและวัคซีน	5	7.50
คำแนะนำเรื่องการดูแลและป้องกันโรค	3	4.50
คำแนะนำเรื่องเทคนิคการเลี้ยงใหม่ๆ	2	3.00

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาสภาพการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อยในอำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานเศรษฐกิจ และสังคมการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย 2) เพื่อศึกษาสภาพการเลี้ยงสุกรขุนโดยทั่วไป 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย 4) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคที่พบ และคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกรขุน โดยรวบรวมข้อมูลจากเกษตรกร 120 ราย ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลลักษณะคำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows เป็นเครื่องช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับอธิบายผลการศึกษา ซึ่งผลการศึกษสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย

พบว่าเกษตรกรเป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.00 มีอายุเฉลี่ย 58 ปี นับถือศาสนาพุทธ จบชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 50.80 มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 5 คน มีแรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกรเฉลี่ย 2 คน แยกเป็นเพศชาย 1 คน และเพศหญิง 1 คน เกษตรกรเลี้ยงสุกรขุนเป็นอาชีพหลัก ร้อยละ 52.50 มีที่ดินถือครองเฉลี่ย 8.28 ไร่ เกษตรกร 3 ใน 4 ใช้เงินทุนส่วนตัว และมีรายได้จากการเลี้ยงสุกรขุนเฉลี่ย 23,588.33 บาทต่อเดือน มีรายจ่ายจากการเลี้ยงสุกรขุนเฉลี่ย 11,599.17 บาทต่อเดือน ในกรณีจ้างแรงงานมีค่าจ้างเฉลี่ย 10,900.00 บาทต่อเดือน และรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 46.67

2. สภาพการเลี้ยงสุกรขุนโดยทั่วไป

เกษตรกรมีประสบการณ์การเลี้ยงสุกรขุนเฉลี่ย 17.56 ปี เกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงสุกร 3 สายพันธุ์ เลี้ยงสุกรแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกสุกรใช้ในการขุน ร้อยละ 86.70 เลี้ยงสุกรโดยการซื้อลูกสุกรจากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 10.00 และซื้อลูกสุกรจากฟาร์มเอกชนขนาดเล็ก ร้อยละ 3.30 เกษตรกรเกินครึ่งเลี้ยงสุกรขุนเป็นระยะเวลา 3-4 เดือนครึ่ง ร้อยละ 60.80 เลี้ยงสุกรมากกว่า 4 เดือนครึ่ง ร้อยละ 39.20 และเลี้ยงบนพื้นขี้ดมันอย่างหนา ร้อยละ 90.80

การจัดการอาหาร น้ำ ระบบการขาย และการดูแลความสะอาด เกษตรกรใช้อาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ด ร้อยละ 60.00 แหล่งน้ำสำหรับใช้เลี้ยงสุกรใช้น้ำบ่อ ร้อยละ 60.00 ส่วนใหญ่ให้น้ำสุกรแบบจุ่มน้ำ ร้อยละ 85.80 เกษตรกรขายสุกรขุนโดยขายเหมาเป็นรุ่นอายุ ร้อยละ 91.70 โดยขนส่งสุกรขุนในช่วงเช้า การรวบรวมมูลสุกรเกือบทั้งหมดทำโดยการตักมูลออกตามระยะเวลา มีการใช้น้ำสกัดชีวภาพฉีดพ่นบริเวณโรงเรือนเพียงอย่างเดียว ร้อยละ 49.20 ผสมน้ำให้สุกรขุนกินร่วมกับใช้ฉีด

พันบริเวณโรงเรือน ร้อยละ 28.30 ไม่ใช่ ร้อยละ 19.20 และผสมน้ำให้สุกรขุนกินเพียงอย่างเดียว ร้อยละ 3.30

การจัดการมูล และสุกรตายระหว่างเลี้ยง ในกรณีที่เกษตรกรเลี้ยงแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกสุกรใช้ในการขุน ช่วงเกิดจนถึงอนุบาล หากลูกสุกรตายจะทำการฝังกลบ ร้อยละ 82.50 และมีการนำไปใส่ถังหมักเพื่อทำเป็นปุ๋ย ร้อยละ 8.30 ส่วนสุกรขุนหากตายเกษตรกรจะทำการฝังกลบเป็นส่วนใหญ่

โรค และการป้องกันโรคของเกษตรกร โดยเกษตรกรเกือบทั้งหมดมีการทำวัคซีนป้องกันโรค ร้อยละ 97.50 เมื่อสุกรเจ็บป่วยเกษตรกรศึกษาและรักษาสุกรด้วยตนเอง ร้อยละ 99.20

3. ความคิดเห็นการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย

ด้านสภาพการเลี้ยงสุกรขุนในปัจจุบัน : พบว่าเกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 4.17 โดยเห็นว่าความพึงพอใจในพันธุ์สุกร สุกรขุนเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่าย พยายามสภาพการเลี้ยงสุกรในปัจจุบัน และการเลี้ยงสุกรมีส่วนช่วยลดค่าใช้จ่ายในการทำการเกษตร มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.41, 4.39, 4.32 และ 3.56 ตามลำดับ

ด้านเงินทุน : เกษตรกรเห็นว่าการสนับสนุนเงินทุนจากภาครัฐ โดยให้ผู้กู้ในระยะยาวแต่ดอกเบี้ยต่ำอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.09

ด้านอุปกรณ์การเลี้ยง : พบว่าเกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 2.87 โดยเห็นว่าสามารถหาซื้ออุปกรณ์ได้ง่าย และอุปกรณ์มีราคาที่เหมาะสม มีคุณภาพดี มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และ 2.85 ตามลำดับ

ด้านพื้นที่การเลี้ยง : พบว่าเกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.68 โดยเห็นว่ามีความเหมาะสมที่ดี เช่น น้ำ ไฟฟ้าอยู่ในระดับมากที่สุด และแหล่งน้ำมีคุณภาพเพียงพอต่อการเลี้ยงสุกร มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 และ 4.64 ตามลำดับ

ด้านการจัดการและการสุขาภิบาล : พบว่าเกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.09 โดยเห็นว่าทำให้อาหารสุกรเพียงพอต่อความต้องการ การทำความสะอาดโรงเรือน การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ การเลี้ยงสุกรก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศมาน้อยเพียงใด การเลี้ยงสุกรส่งผลเสียต่อเพื่อนบ้านหรือชุมชนมาน้อยเพียงใด และการเลี้ยงสุกรก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาพแวดล้อมแหล่งน้ำมาน้อยเพียงใด มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.74, 4.32, 4.31, 1.82, 1.78 และ 1.54 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการจำหน่ายและผลตอบแทน : พบว่าเกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.36 โดยเห็นว่ามียรายได้จากการจำหน่ายสุกรในปัจจุบัน มีแหล่งจำหน่ายสุกรได้สะดวก และสุกรสร้างหลักประกันรายได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.59, 4.51 และ 3.97 ตามลำดับ

ด้านความยั่งยืนของการเลี้ยงสุกรขุน : พบว่าเกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.71 โดยเห็นว่าต้องการจะเลี้ยงสุกรขุนต่อไป เลี้ยงสุกรขุนแล้วมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และลูกหลานมีความสนใจในการประกอบอาชีพการเลี้ยงสุกรต่อไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.58, 3.68 และ 2.88 ตามลำดับ

ด้านการบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐ : พบว่าเกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 1.43 โดยเห็นว่าเจ้าหน้าที่รัฐให้บริการด้านสุขภาพของสุกร รัฐให้ความรู้ คำแนะนำด้านการเลี้ยง และเจ้าหน้าที่รัฐแนะนำเรื่องราคาและการจำหน่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.52, 1.40 และ 1.36 ตามลำดับ

4. ปัญหา อุปสรรคที่พบ และคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกรขุน

ปัญหาด้านเงินทุน : เกษตรกรไม่พบปัญหา และอุปสรรคด้านเงินทุนที่จะขยายฟาร์ม ดอกเบี้ยเงินกู้ยังอยู่ในเกณฑ์ที่เกษตรกรรับได้

ปัญหาด้านปัจจัยการผลิต : เกษตรกรพบปัญหา และอุปสรรคเรื่องราคาอาหารสูง ร้อยละ 31.30

ปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิต : เกษตรกรพบปัญหา และอุปสรรคเรื่องราคาผันผวน ร้อยละ 35.80 และเรื่องแหล่งรับซื้อมีน้อย ร้อยละ 3.00

ปัญหาด้านพื้นที่การเลี้ยง : เกษตรกรพบปัญหา และอุปสรรคเรื่องกระแสไฟฟ้าขัดข้องบ่อย ร้อยละ 4.50

ปัญหาด้านการจัดการและสุขาภิบาล : เกษตรกรไม่พบปัญหา และอุปสรรค

ปัญหาด้านโรคที่เกิดในสุกร : เกษตรกรพบปัญหา และอุปสรรคเรื่องโรคท้องเสียในสุกร ร้อยละ 6.00 โรคปากและเท้าเปื่อย ร้อยละ 3.00

คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกรขุน : เกษตรกรได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐเรื่องการใช้ยาและวัคซีน ร้อยละ 7.50 เรื่องการดูแลและป้องกันโรค ร้อยละ 4.50 และเรื่องเทคนิคการเลี้ยงใหม่ๆ ร้อยละ 3.00

เอกสารอ้างอิง

กัญชลา แข่งเจน. 2552. **ต้นทุนและผลตอบแทนการเลี้ยงสุกรในตำบลคลองรี อำเภอสังขละบุรี จังหวัดสงขลา**. รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

โชคชัย นกเทศ, สุदारัตน์ ดำรงค์วัฒนโกคิน, วันทนี นรมิตมานสุข, ชิต ศิริวรรณ, จิรา คงครอง, สุจิรา ปาจริยานนท์, ปฏิพร ฐาปนกุลศักดิ์, พัทรี ทองคำคุณ, เสริมพันธุ์ สุนทรชาติ, กิตติชัย อุ่นจิต และ รัฐพงศ์ รัตนภุมมะ. 2549. **โรคสัตว์เล็ก**. สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

ดำรง กิตติชัยศรี, จรัส สว่างทัฬห, บรรยง ศรีตะวัน และ นฤมล สมคุณา. 2553. **การพัฒนารูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรรายย่อยในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยกระบวนการมีส่วนร่วม**, น. 364-372. ใน **รายงานการประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 17**. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.

ดำรง กิตติชัยศรี, อัจฉรา ภาณุรัตน์, จรัส สว่างทัฬห และ นฤมล สมคุณา. 2554. **การพัฒนารูปแบบการเลี้ยงสุกรพื้นเมืองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในลุ่มน้ำโขงตอนล่าง โดยกระบวนการมีส่วนร่วม**. ว.แก่นเกษตร. 39: 389-398.

เทคโนโลยีชาวบ้าน. 2560. **เลี้ยงหมูแบบชีวภาพ อาหารต้นทุนต่ำ ช่วยลูกหมูโตเร็ว สร้างกำไรได้ดี**. แหล่งที่มา: https://www.technologychaoban.com/livestock-technology/article_13358, 9 เมษายน 2561.

ธีระวัฒน์ จันทิก, ยุทธนา คล้ายอยู่ และ วุทธิชัย ลีมอรุโณทัย. 2554. **ประสิทธิภาพการใช้องค์ความรู้การผลิตและต้นทุนการเลี้ยงสุกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่จังหวัดนครปฐม**. รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, นครปฐม.

นำชัย ทนุผล. 2532. **การวางแผนและประเมินผลโครงการส่งเสริมการเกษตร**. ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร. สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้, เชียงใหม่.

บวรศักดิ์ หัสติน ณ อยุธยา. 2549. **คู่มือการเลี้ยงสุกร สัตว์เศรษฐกิจที่สร้างรายได้สูงที่สุด**. สำนักพิมพ์เพชรกระรัต, กรุงเทพฯ.

บุญชุม ศรีสะอาด. 2554. **การแปลผลเครื่องมือวิเคราะห์รวบรวมเพื่อการวิจัย**. ว.วัดผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 3(1): 12-26.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปาริชาติ มณีมัย, ภัทรพงศ์ เจริญกิจจารุกร, ธวัชทัย เขมะวณิช, โชติรส มะโนใจ และ กุลธิดา อิศระ
 ดำเกิง. 2558. ต้นทุนและผลตอบแทนการเลี้ยงสุกรขุนของฟาร์มขนาดกลางและขนาดย่อม
 กรณีการเลี้ยงสุกรแบบอิสระและแบบรับจ้างเลี้ยงในจังหวัดพัทลุง. *ว.การจัดการสมัยใหม่*.
 13(1): 93-105.

ฝ่ายบริการวิชาการอาหารสัตว์. 2548. **คู่มือการเลี้ยงสุกรอนุบาล-ขุน**. บริษัทเบทาโกร จำกัด
 มหาชน.

วศิน เจริญตันธนกุล, วิลาวรรณ เรือนสิทธิ์, ประภาพร ผาวันดี, ณภัทษา อุติศสาร, ปวีรา กันทา และ
 จารูญ มณีวรรณ. 2560. รายงานเบื้องต้นความชุกของสุกรที่มีแอนติบอดีต่อเชื้อ
Mycoplasma hyopneumoniae ในเขตอำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่. *ว.วิจัยและ
 ส่งเสริมวิชาการเกษตร*. 34(3): 24-30.

ศุภกร พรหมดวงดี และ นางลักษณ์ สุพรรณไชยมาตย์. 2558. การจัดการธุรกิจการเลี้ยงสุกรรายย่อย
 กรณีศึกษาในพื้นที่ตำบลดินดำ อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น. *ว.แก่นเกษตร*. 43 (ฉบับ
 พิเศษ) 1: 749-754.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์. 2560. **ข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์
 ระดับประเทศ**. แหล่งที่มา: <http://ict.dld.go.th/webnew/index.php/th/service-ict/report/289-report-thailand-livestock/reportservey2560/1165-2560-1-country>, 4 กุมภาพันธ์ 2563.

ศูนย์วิจัยและพัฒนาสุกร กรมปศุสัตว์. 2560. **พันธุ์สุกร**. แหล่งที่มา:
<https://moopakchong.org/knowledge/pig-breed.html>, 1 มีนาคม 2561.

สัมพันธ์ แสนบัว, วิศาล ศรีสุริยะ, กมล ฉวีวรรณ, จิราพรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา, สุภาวัลย์ บรรเลง
 ทอง และ วโรชา เจียมรัมย์. 2548. **การเลี้ยงสุกร**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรมปศุสัตว์ กระทรวง
 เกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครศรีธรรมราช. 2560. **รายงานจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และปศุสัตว์
 ระดับเขต จังหวัด อำเภอ**. 2 หน้า.

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการ. 2557. **แผนพัฒนาจังหวัด 2557-2560 ฉบับทบทวนใหม่
 จังหวัดนครศรีธรรมราช**. คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ. จังหวัด
 นครศรีธรรมราช.

สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์ กรมปศุสัตว์. 2556. สุกรพันธุ์พื้นเมืองไทย. แหล่งที่มา: <http://biodiversity.dld.go.th/th/e-learning-สัตว์พื้นเมืองประจำถิ่น/สุกรพื้นเมือง.html>, 30 มีนาคม 2561.

สินชัย พารักษา. 2537. การเลี้ยงหมู. สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่ม18 (2538).

สุทัศน์ ศิริ. 2554. การจัดการฟาร์มสุกร. เอกสารประกอบการเรียน คณะสัตวศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.

อุทุมพร ศรีศิลป์. 2557. ข้อคำนึงในการสร้างเครื่องมือประมาณค่าเพื่อการวิจัย. ว.การศึกษา. 1(4): 4-6.

Liezel Grobler. 2013. Duroc. Available Source: <http://www.studybook.co.za/Society/pigsa/index.php?p=15>, March 1, 2018.

Yamane, Taro. 1967. **Statistics: An Introductory Analysis**. 2nd Edition. Harper and Row Publisher, New York.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาสภาพการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อยในอำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

A study of finishing pig of small farmers in Mueang district,
Nakhon Si Thammarat province

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคมการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย

เพศ

() หญิง () ชาย อายุ.....ปี

ศาสนา

() พุทธ () คริสต์

ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา (ป.1-ป.6)

() มัธยมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น

() มัธยมศึกษาตอนปลาย

() อาชีวศึกษา

() ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

() ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

() ไม่สำเร็จการการศึกษา

สถานภาพสมรส

() โสด () สมรสและอยู่ด้วยกัน

() หย่าร้าง () หม้าย

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนสมาชิกทั้งหมด.....คน

ผู้หญิง.....คน

ผู้ชาย.....คน

แรงงานที่ใช้เลี้ยงสุกรขุน.....คน

() คนในครอบครัว

() กรณีจ้างแรงงาน

() รายเดือน เดือนละ.....บาท

() รายวัน วันละ.....บาท

เพศ () ชาย.....คน () หญิง.....คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบอาชีพ

- () อาชีพหลักได้แก่
- () เลี้ยงสัตว์ คือ
- () ทำสวน คือ
- () ค้าขาย คือ
- () รับจ้าง คือ
- () อื่นๆ (ระบุ.....)
- () อาชีพรองได้แก่
- () เลี้ยงสัตว์ คือ
- () ทำสวน คือ
- () ค้าขาย คือ
- () รับจ้าง คือ
- () อื่นๆ (ระบุ.....)

จำนวนพื้นที่ถือครองทั้งหมด.....ไร่

การถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน

- () ที่ดินของตนเองทั้งหมด.....ไร่
- () เช่าที่ดินจากบุคคลอื่น.....ไร่
- () เป็นเจ้าของที่ดินและเช่าบางส่วนโดยเป็นเจ้าของ.....ไร่ และเช่า.....ไร่
- () อื่นๆ (ระบุ.....)

แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบอาชีพเลี้ยงสุกรขุน

- () เงินทุนส่วนตัว
- () เงินกู้
- () เงินทุนส่วนตัวและกู้บางส่วน

รายได้ของเกษตรกรต่อเดือน

- () รายได้จากการเลี้ยงสุกร..... บาท/รุ่น เฉลี่ย/เดือน
- () รายได้จากการขายมูล..... บาท/เดือน
- () รายได้จากการขายซากสุกร..... บาท/เดือน

รายจ่ายของเกษตรกรเฉลี่ยต่อเดือน

- () รายจ่ายจากค่าอาหารสุกร.....เดือนละ.....บาท
- () รายจ่ายค่าน้ำจากการเลี้ยงสุกรขุน.....เดือนละ.....บาท
- () รายจ่ายค่าไฟจากการเลี้ยงสุกรขุน.....เดือนละ.....บาท
- () รายจ่ายค่าเวชภัณฑ์.....เดือนละ.....บาท
- () รายจ่ายค่าอุปกรณ์ต่างๆ.....เดือนละ.....บาท

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเลี้ยงสุกรขุน

- () เพื่อนบ้าน
- () หนังสือพิมพ์/วารสาร/หนังสือ
- () หน่วยงานราชการ
- () อื่นๆ (ระบุ.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 สภาพการเลี้ยงสุกรขุนโดยทั่วไป

2.1 ประสบการณ์ และรูปแบบการผลิตสุกรขุน

ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกร.....ปี

สายพันธุ์ลูกสุกร

- () สุกร 1 สายพันธุ์
 () สุกร 2 สายพันธุ์
 () สุกร 3 สายพันธุ์
 () สุกรพันธุ์พื้นเมือง ระบุ.....

ลักษณะการเลี้ยง

- () เลี้ยงสุกรแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกสุกรใช้ในการขุน
 () เลี้ยงสุกรขุนโดยการซื้อลูกสุกรมาขุน

แหล่งที่มาลูกสุกร

- () ฟาร์มเอกชนขนาดใหญ่
 () ฟาร์มเอกชนขนาดเล็ก
 () เพื่อนบ้าน

ระยะเวลาในการเลี้ยงสุกรขุน.....เดือน.....วัน

รูปแบบการเลี้ยง

- () เลี้ยงบนพื้นคอนกรีต () เลี้ยงบนพื้นสแลท
 () ปล่อยตามธรรมชาติ () อื่นๆ (ระบุ.....)

2.2 การจัดการอาหาร น้ำ ระบบการขาย และการดูแลความสะอาด

ชนิดอาหาร

- () อาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ด
 () อาหารสำเร็จรูปชนิดอัดเม็ดร่วมกับพืชท้องถิ่น
 () อาหารชนิดผสมเอง

ระบบการให้อาหาร

- () ตักอาหารด้วยมือ () บรรจุใส่กล่องอาหาร
 () ปล่อยตามธรรมชาติ () อื่นๆ (ระบุ.....)

แหล่งน้ำสำหรับใช้เลี้ยงสุกรขุน

- () น้ำบ่อ () น้ำประปา () น้ำบาดาล

ระบบการให้น้ำ

- () จับน้ำ () รางคอนกรีต () อื่นๆ (ระบุ.....)

ระบบการขาย

- () ขายปลีกต่อวันหรือตามเทศกาล () ขายเหมาเป็นรุ่น-อายุ

ช่วงเวลาในการขนส่ง

- () ช่วงเช้า () ช่วงบ่าย () ช่วงเย็น

การทำความสะอาดคอก

- () ทำความสะอาดคอก 2 วันครั้ง
 () ทำความสะอาดคอกวันละ 1 ครั้ง
 () ทำความสะอาดคอกวันละ 2 ครั้ง
 () อื่นๆ (ระบุ.....)

การรวบรวมมูลสุกร

- () ตักมูลออกตามระยะเวลา () ฉีดล้างลงใต้โรงเรือน
 () อื่นๆ (ระบุ.....)

การใช้น้ำสกัดชีวภาพ

- () ไม่ใช่
 () ผสมน้ำให้สุกรขุนกินเพียงอย่างเดียว
 () ฉีดพ่นบริเวณโรงเรือนเพียงอย่างเดียว
 () ผสมน้ำให้สุกรขุนกินร่วมกับใช้ฉีดพ่นบริเวณโรงเรือน
 () อื่นๆ (ระบุ.....)

2.3 การจัดการมูล และสุกรตายระหว่างเลี้ยง

การจัดการมูล

- () ขยาย () โถยทิ้ง () ใช้เป็นปุ๋ยในสวนตนเอง
 () อื่นๆ (ระบุ.....)

การจัดการสุกรตายระหว่างเลี้ยง (เกิด-อนุบาล)

- () ฝังกลบ () ใส่ถังหมักเพื่อทำเป็นปุ๋ย () อื่นๆ (ระบุ.....)

การจัดการสุกรตายระหว่างเลี้ยง (รุ่น-ขุน)

- () ขยาย () ฝังกลบ () ทิ้งป้อ

2.4 โรค และการป้องกันโรคของเกษตรกร

เกษตรกรทำวัคซีนป้องกันโรคหรือไม่

- () ทำวัคซีนป้องกันโรค () ไม่ทำวัคซีนป้องกันโรค

วัคซีนที่ทำ

- () อหิวาห์สุกร () พิษสุนัขบ้าเทียม () ปากและเท้าเปื่อย
 () มัยโครพลาสมา () ฟีอาร์อาร์เอส

สุกรเจ็บป่วยเกษตรกรได้รับคำปรึกษาจากใคร

- () ศึกษาด้วยตนเอง () ปรึกษาเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์
 () อื่นๆ (ระบุ.....)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรรายย่อย

ความคิดเห็นของเกษตรกร	ระดับความคิดเห็นต่อการเลี้ยงสุกรขุน				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. ด้านสภาพการเลี้ยงสุกรขุนในปัจจุบัน					
1.1 สุกรขุนเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่าย					
1.2 ความพึงพอใจในพันธุ์สุกร					
1.3 การเลี้ยงสุกรขุนมีส่วนช่วยลดค่าใช้จ่ายในการทำการเกษตร					
1.4 พอใจในสภาพการเลี้ยงสุกรในปัจจุบัน					
2. ด้านเงินทุน					
2.1 มีการสนับสนุนเงินทุนจากภาครัฐ โดยให้กู้ในระยะยาวแต่ดอกเบี้ยต่ำ					
3. ด้านอุปกรณ์การเลี้ยง					
3.1 อุปกรณ์มีราคาที่เหมาะสม มีคุณภาพดี					
3.2 สามารถหาซื้ออุปกรณ์ได้ง่าย					
4. ด้านพื้นที่การเลี้ยงสุกร					
4.1 แหล่งน้ำมีคุณภาพและเพียงพอต่อการเลี้ยงสุกร					
4.2 สาธารณูปโภคที่ดี เช่น น้ำ ไฟฟ้า					
5. ด้านการจัดการและการสุขาภิบาล					
5.1 การให้อาหารสุกรเพียงพอต่อความต้องการ					
5.2 การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ					
5.3 การทำความสะอาดโรงเรือน					
5.4 การเลี้ยงสุกรก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาพแวดล้อมแหล่งน้ำมากน้อยเพียงใด					
5.5 การเลี้ยงสุกรก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศมากน้อยเพียงใด					
5.6 การเลี้ยงสุกรส่งผลเสียต่อเพื่อนบ้านหรือชุมชนมากน้อยเพียงใด					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ความคิดเห็นของเกษตรกร	ระดับความคิดเห็นต่อการเลี้ยงสุกรขุน				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
6. ด้านการจำหน่ายและผลตอบแทน					
6.1 สุกรสร้างหลักประกันรายได้					
6.2 มีแหล่งจำหน่ายสุกรได้สะดวก					
6.3 มีรายได้จากการจำหน่ายสุกรในปัจจุบัน					
7.ด้านความยั่งยืนของการเลี้ยงสุกรขุน					
7.1 ต้องการจะเลี้ยงสุกรขุนต่อไป					
7.2 ลูกหลานมีความสนใจในการประกอบอาชีพการเลี้ยงสุกรต่อไป					
7.3 เลี้ยงสุกรขุนแล้วมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น					
8. ด้านการบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐ					
8.1 ให้ความรู้ คำแนะนำด้านการเลี้ยง					
8.2 แนะนำเรื่องราคาและการจำหน่าย					
8.3 ให้บริการด้านสุขภาพของสุกร					

ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคที่พบ และคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกรขุน

4.1 ปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการเลี้ยงสุกรขุน

ปัญหาด้านเงินทุน

- () ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน
 () ดอกเบี้ยเงินกู้สูง
 () อื่นๆ ระบุ.....

ปัญหาด้านปัจจัยการผลิต

- () ราคาอาหารสูง
 () อาหารไม่มีคุณภาพ
 () อุปกรณ์มีราคาสูง
 () อื่นๆ ระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิต

- () ราคาผลผลิตต่ำ
- () ราคาผันผวน
- () แหล่งรับซื้อ มีน้อย
- () อื่นๆ ระบุ.....

ปัญหาด้านพื้นที่การเลี้ยง

- () ขนาดของพื้นที่น้อย
- () กระแสไฟฟ้าขัดข้องบ่อย
- () การคมนาคมขนส่งไม่สะดวก
- () อื่นๆ ระบุ.....

ปัญหาด้านการจัดการและสุขภาพบาล

- () การเตรียมอุปกรณ์ก่อนนำสุกรเข้าโรงเรือน
- () การป้องกันและการควบคุมโรค
- () อื่นๆ ระบุ.....

ปัญหาด้านโรคที่เกิดในสุกร

- () โรคอหิวาต์
- () โรคปากเท้าเปื่อย
- () โรคพิษสุนัขบ้าเทียม
- () โรคท้องเสีย
- () อื่นๆ ระบุ.....

4.2 คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่รัฐที่เกษตรกรได้รับจากการเลี้ยงสุกรขุน

- () คำแนะนำเรื่องเทคนิคการเลี้ยงใหม่ๆ
- () คำแนะนำเรื่องการดูแลและป้องกันโรค
- () คำแนะนำเรื่องการใช้ยาและวัคซีน

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมวิชาการด้วยระบบอักขรวิสุทธิ์

อักขรวิสุทธิ์ คือระบบตรวจสอบการลักลอกผลงานทางวิชาการ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้นักศึกษามีการกระทำอันเป็นการลอกเลียนงานวรรณกรรมของบุคคลอื่น

Submission Information						
ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
1752342	Aug 26, 2020 at 19:00 PM	575420023@unpd.ac.th	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	การศึกษาลักษณะเชิงพรรณนาและปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน		

Match Overview						
Show 10 entries						
NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SEARCH	SIMILARITY INDEX	
1	การวิจัยชุมชนเพื่อการพัฒนาระบบนิเวศสังคมในจังหวัดสุพรรณบุรี (Community Development Research on the Community of Phra Pradaeng, Nueang District, Lamphun province)	นงนิจ เจริญใจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุพรรณบุรี	Search:	0.57 %	
NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SEARCH	SIMILARITY INDEX	

ภาพผนวกที่ 1 ผลการตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมวิชาการด้วยระบบอักขรวิสุทธิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้